JEHOVA-JIRE 2 (64-0403)

Vēl tikai brītiņu pastāvēsim, noliekdami mūsu galvas.

2 Debesu Tēvs, mēs šovakar esam pateicīgi par šo iespēju, kas mums ir, atkal atnākt uz pielūgsmes namu, kur mēs nododam Tev sevi un savas problēmas, un Tu esi apsolījis satikties ar mums šeit zem izlietajām Asinīm. Vienīgā sagādātā vieta, kas Dievam jebkad ir bijusi, kur grēcinieks vai jebkurš cits varētu satikties ar Dievu, tā ir zem izlietajām Asinīm. Tāpēc mēs nākam Kunga Jēzus Vārdā, zinot, ka Tu esi apsolījis, ka, ja...ja mēs lūgsim kaut ko šajā Vārdā, tas tiks dots. Mēs ticam Tev, Tēvs. Palīdzi mūsu neticībai. Mēs lūdzam, lai mūsu sanākšana kopā šovakar būtu Dieva godam, lai Dievs tiktu pagodināts un Viņa Vārds tiktu atpazīts cilvēku vidū. Jo mēs lūdzam to Jēzus, Dieva Dēla, Vārdā. Āmen.

Varat apsēsties.

3 Es uzskatu to par privilēģiju, ka atkal varu būt šeit šovakar un redzēt šo brīnišķīgo cilvēku grupu, kas ir sapulcējusies šeit. Man šķiet, ka man teica, ka šī bija lopu izstādes vieta. Es esmu noturējis sanāksmes teju vai visās iespējamās vietās visā pasaulē. Es atceros, kā Kalifornijā es vadīju divas vai trīs sapulces tur "Govju pilī", kā viņi to sauc. Un dažāda lieluma: sākot no mazas istabiņas, kur ir vietas pieciem vai sešiem cilvēkiem, līdz pat, nu, vislielākā sanākšana, kāda mums ir bijusi vienā reizē, bija Bombejā – pieci simti tūkstoši vienā sanāksmē.

4 Bet Bombejā notika varena lieta, mūsu Kungs izglāba daudzus cilvēkus. Ja vien mēs būtu panākuši, ka draudzes sadarbojas, tās varētu uzņemt tos hinduistus un tā tālāk... Un tie bija patiešām, kā mēs tos saucam, "neticīgie". Ikvienu, kas netic Kungam Jēzum Kristum, mēs saucam par "neticīgo". Un tur bija burtiski tūkstoši, kas pieņēma Kristu, bet pie viņiem varēja...vienkārši nevarēja nekādi tikt.

5 Vēl Durbanā, Dienvidāfrikā, tur mēs reģistrējām cilvēkus, trīsdesmit tūkstošus pēc viena aicinājuma pie altāra, vienā pēcpusdienā. Un nākamajā dienā Durbanas mērs Sidnijs Smits... Aptuveni septiņi vai astoņi tie lielie britu kravas auto bija pilnībā pārkrauti ar kruķiem un citām lietām, ar kurām cilvēki bija nogājuši simtiem kilometru. Tas ir, viņi bija nesuši viņus nedēļām ilgi cauri džungļiem uz nestuvēm. Tie visi bija piekrāmēti ar to.

6 Mērs man piezvanīja un teica: "Pieej pie sava loga, kas ir vērsts uz Indijas okeānu, tur viesnīcā," teica, "un tu ieraudzīsi kaut ko, ko tu vēl nekad neesi redzējis."

7 Un tur bija šie lielie kravas auto, vienkārši piekrāmēti, kā mēs to sauktu, ar kruķiem un nestuvēm, un tā tālāk, uz kurām no džungļiem bija atnesti viņu tuvinieki. Un tie cilvēki, kuri vēl dienu iepriekš gulēja uz tā visa, gāja aiz kravas auto, dziedādami "Tikai tici" savā dzimtajā valodā. Tas, protams, tas bija saviļņojošs skats, redzēt kaut ko tādu!

8 Tur bija pat ārsti. Daudzi no viņiem izmeklēja slimniekus, lai pārliecinātos, ka ar viņiem viss ir kārtībā. Mēs negribam publicēt neko jeb drukāt neko, ja nevar pierādīt, ka tā ir taisnība. Tam ir jābūt pierādītam!

9 Tikko saņēmu vēstuli no...nesen. Es to nupat kā saņēmu. Steidzama vēstule, viens pazīstams ārsts no Indiānas. Pēc ticības viņš ir katolis. Un viņa dēls ir priesteris Svētā Meinarda klosterī Džaspersā, Indiānas štatā. Tas ir Dr. C. Ekermans. Un reiz es nejauši satiku viņu medību izbraucienā. Un viņš jau vienpadsmit gadus ir mēģinājis nomedīt kādu briedi. Viņam tas nebija sanācis. Un tajā naktī mēs sēdējām gandrīz līdz pulksten diviem, runādami par Kungu.

10 Es dzirdēju, ka šis ārsts bija tur nometnē. Tāpēc, kad es tur ierados, es domāju, ka redzēšu tādu augstprātīgu un vienaldzīgu cilvēku. Bet es satiku ārkārtīgi brīnišķīgu, patīkamu vīru. Viņš pienāca klāt un sacīja: "Vai tu esi brālis Branhams?"

Un es teicu: "Tieši tā, tas esmu es."

Un viņš paspieda man roku. Viņš teica: "Es esmu Dr. Ekermans."

Es teicu: "Nu, es ļoti priecājos iepazīties ar tevi."

11 Mēs sākām runāt par Dievu un par to, ka, ja Viņš kādreiz bija Dievs, tad Viņam ir jāpaliek Dievam, citādi Viņš nekad nav bijis Dievs. Saprotat? No vēsturiskā Dieva šodien nav nekāda labuma, ja šodien Viņš cilvēkiem nav tāds pats, kāds Viņš bija toreiz.

12 Tā ka, apmēram pulksten trijos mēs...ak, mūs pamodināja pavadonis. Un bija... Es arī biju pavadonis, tā ka mēs gatavojāmies doties ceļā, aizvest mūsu cilvēkus uz dažādām vietām, kur mēs viņus vestu. Ceļā uz turieni... Dr. Ekermans tika nozīmēts pie manis.

13 Un ceļā uz turieni viņš apstājās, neilgi pirms rītausmas. Viņš uzlika roku man uz pleca un teica: "Brāli Branham?"

Es teicu: "Jā, ser, dakter."

14 Viņš teica: "Es pilnībā esmu pārliecināts par Jēzu Kristu." Viņš teica: "Man ir dēls, tu zini, viņš ir priesteris šeit, klosterī."

Un es teicu: "Jā, ser."

15 Viņš teica: "Pēc ticības es esmu katolis. Es domāju, ka tā ir tā draudze." Viņš teica: "Nu, es ticu, ka, ja...ja Viņš kādreiz ir bijis Dievs, tad Viņš ir visu cilvēku Dievs."

16 Es teicu: "Pilnīgi pareizi. Viņš ir radījis visus cilvēkus. Un no vienām asinīm Viņš ir radījis visas tautas."

17 Un viņš teica: "Tieši tā, es tam ticu." Teica: "Es esmu lasījis tavas grāmatas." Viņš teica: "Es esmu pārliecināts par, lūk, ko. Es ticu, ka, ja tu paprasīsi Dievam, lai Viņš šodien iedod man briedi, tad es to dabūšu." Teica: "Es esmu medījis tos vienpadsmit gadus, esmu pabijis sniega vētrās."

18 Es teicu: "Es paprasīšu Tam Kungam, lai Viņš tev vienu iedod, dakter. Tas ir viss, ko es varu darīt." Un kad es paprasīju Viņam, palūdzu par viņu, es teicu: "Dakter, precīzi pulksten deviņos šajā rītā Tas Kungs iedos tev piecu žuburu briežu tēviņu."

Un viņš teica: "Es ticu tam."

Tas ir viss, kas viņam ir jādara. "Ja tu tici tam."

19 Tā nu mēs ar vienu draugu uzkāpām uz paugura, un es paskatījos uz pulksteni. Pulksten deviņos atskanēja šāviens. Viņš bija nošāvis piecu žuburu briežu tēviņu. Mēs aizgājām un palīdzējām viņam to atnest.

20 Viņš atved savus pacientus, lai par viņiem palūgtu. Es tikko saņēmu steidzamu vēstuli, ka viņam ir vēža pacients, kāda sieviete, kas mirst no vēža, un viņš vēlētos atlidot šurp. Bet es braukšu mājās pēc rītdienas, pēc...dienu pēc rītdienas. Tāpēc es pateicu viņam vienkārši pagaidīt, līdz mēs tur nokļūsim; mēs palūgsim par to sievieti, kad mēs būsim tur.

21 Tāpēc, redziet, daudzi...ja cilvēkam var saprātīgi izskaidrot...! Par dievišķo dziedināšanu ir pateiktas tik daudzas lietas, un tajā ir ienācis daudz fanātisma, tāpat kā visur citur. Jebkurā...jebkurā reliģijā un visā pārējā jūs atrodat fanātiķus.

22 Pat starp musulmaņiem jūs atrodat, ka tur ir...un starp hinduistiem. Jūs redzat tur tādu, kas ir parasts liekulis, kas ākstās tūristu priekšā, guļ uz naglām un tā tālāk, uz stikla. Bet tur dziļi iekšienē ir arī cilvēks, kas patiešām tic tam. Viņš dara to kā upuri.

23 Un...un mēs sastopam ko tādu it visur. Mēs redzam fanātismu. Ir pat fanātiski ēdāji, kas ēd pārāk daudz vai...vai jebkas cits!

24 Bet, ja tas gadījums patiešām ir uzrādīts Rakstos, tad nekas nevar... Es sastopu vairāk ticīgu ārstu nekā ticīgu kalpotāju. Tā ir. Tā patiešām ir. Vairāk tic...

25 Mani intervēja Maijo klīnikā. Ja jūs visi to zināt, tas bija laikrakstos un citur. Un it visur ir brīnišķīgas ārstu klīnikas. Nav nekas... Viņi tic tam. Pie manis...manis ir nākuši ārsti un teikuši, kā tajā intervijā, teica: "Mēs neapgalvojam, ka esam dziedinātāji. Mēs apgalvojam, ka palīdzam dabai. Ir tikai viens dziedinātājs – tas ir Dievs."

26 Cik daudzi ir lasījuši "Readers Digest" par to mazo Doniju Mortonu, ka viņi parakstīja to kā:

“Tika dziedināts”? Un... “Donija Mortona brīnums” žurnālā *Readers Digest*. Tāpēc tas...tieši par to mani intervēja. Maijo, Hopkinsi un visi pārējie bija atteikušies no tā zēna. Bet Kungs Jēzus viņu dziedināja, darīja viņu veselu.

27 Un Florence Naitingeila, mirušās Florences Naitingeilas mazmeita no Londonas, Anglijas. Viņa tika pārvesta ar lidmašīnu no Durbānas, Dienvidāfrikas.

28 Un tas viss ir parādīts nepareizā gaismā. Tieši tāpat kā...kā daudzas reizes...

29 Un kristietība tiek pasniegta cilvēkiem nepareizi. Kristietība tiek pasniegta cilvēkiem kā ticības apliecības deklarēšana. Kristietība ir dzīva Būtne, Jēzus Kristus, augšāmcēlies Dievs, kurš ir dzīvs un šobrīd atrodas mūsu vidū. Kristietība ir persona, nevis kāda ticības mācība. “Zināt Viņu ir dzīvība.” Pat ne zināt Viņa Vārdu; tā nav dzīvība. “Zināt Viņu,” un Viņš ir Vārds.

30 Nesen kāds puisis man pateica, viņš teica... Es vienkārši diskutēju par...ko mēs domājam par vienu Rakstu vietu Bībelē. Šis puisis bija diezgan zinošs. Viņš teica: “Nu, tu vienkārši nezini savu Bībeli.”

31 Es teicu: “Es ļoti labi pazīstu Autoru.” Tā ka tas ir tas galvenais, ja es pazīstu Viņu. Viņš parūpēsies par visu pārējo. “Zināt Viņu ir dzīvība.” Un...

32 Un, lūk, rīt no rīta šeit, šajā ēkā... Šeit ir mans sabiedrisko attiecību cilvēks, doktors Lī Veils. Ja jūsu prātā ir kādi jautājumi, atnāciet, viņš atbildēs uz tiem un darīs visu iespējamo, lai jums palīdzētu. Doktors Veils ir šeit. Manuprāt, viņš šobrīd atrodas kaut kur ēkas galā. Ļoti brīnišķīgs, izglītots cilvēks, un ļoti labi apmācīts šim darbam. Tāpēc, ja kādam ir kāds jautājums vai kaut kas cits, un tā vietā, lai to uzdotu tagad, šādā publiskā sapulcē, nu, vērsieties pie doktora Veila. Viņš labprāt parunās par visu, par...par ko vien jūs gribētu ar viņu parunāt. Un turklāt šorīt viņš šeit vadīs dievkalpojumu. Un mēs priecātos satikties šeit ar cilvēkiem.

33 Un tad, svētdienas rītā, it visur pilsētā notiks svētdienas skola. Mēs necenšamies...necenšamies aizņemt svētdienu, svētdienas rītu vai svētdienas pēcpusdienu šeit auditorijā, jo tas...tas nav pareizi.

34 Saprotiet, draudzes... Tavs...tavs pienākums ir tavā draudzē. Un, kad draudzē notiek dievkalpojumi, jums būtu jābūt tajā...tajā vietā. Un mēs negribam, lai kāds būtu prom, ja jums ir jūsu pienākumu postenis, par kuru rūpēties. Ja jūsu draudze rīko atmodas dievkalpojumus un tā nu sanāk, ka mēs ierodamies pilsētā, kur notiek jūsu atmodas sanāksmes – mēs nedarām to apzināti, it nemaz. Mēs esam šeit kristīgā sadraudzībā, iecietībā, ar labvēlību pret visiem cilvēkiem, visām draudzēm. Mēs ne...

35 Es nepiederu nevienai organizācijai, vispār. Es nepiederu nevienai organizācijai. Es...es esmu vienkārši kristietis. Un es...visu savu ietekmi es vienkārši cenšos izmantot, lai pagodinātu Kristu un vestu grēciniekus uz atgriešanos no grēkiem. Un tas ir viss, ko es varu darīt, cerot un ticot, ka tajā dienā Viņš pateiks: “Tas bija labi darīts.” Un tieši šādus vārdus es gribu teikt...dzirdēt no Viņa.

36 Es bieži esmu aizdomājies. Es gribētu dzirdēt Viņu, kad Viņš stāvēja un izpleta Savas rokas tajā dienā, un teica: “Nāciet pie Manis visi, kas esat nopūlējušies un zem smagas nastas.” Nu, tas bija pagātnē. Bet: “Labi darīts, Mans labais un uzticamais kalps,” tas būs nākotnē. Un es...es dzīvoju, lai dzirdētu šos vārdus.

37 Un tā, pēc tam, svētdienas pēcpusdienā mēs lūgsim par slimajiem. Reizēm cilvēki sauc to par dziedināšanas dievkalpojumu. Lūk, tas nav dziedināšanas dievkalpojums. Tā ir lūgšana par slimajiem. Saprotat? Mēs lūdzam par slimajiem. Un parasti tieši tad kaut kas notiek – kad mēs lūdzam par slimajiem.

38 Es gribu, lai ikviens kalpotājs no visas apkārtnes, no visurienes, kas tic, atnāktu...noteikti atnāciet svētdienas pēcpusdienā un nostājieties ar mums, kad mēs lūgsim par slimajiem. Lai kāda arī nebūtu jūsu konfesija vai lai kas tas būtu – mums tas nav svarīgi. Protams, jums ir līdzjūtība pret saviem cilvēkiem, pret tiem cilvēkiem, kuri ir Dieva cilvēki, un pret tiem cilvēkiem, kuri vēlas tikt dziedināti.

39 Atcerieties, ja jūs esat slimi, jūsu pirmais pienākums ir vērsties pie sava ārsta un uzzināt, ko viņš teiks. Un tad, ja viņš noteiks tādu diagnozi vai vēl kaut, ko...ko viņš nevarēs...ja zinātne, zinātne nevarēs atklāt viņam neko, kā tev varētu palīdzēt, tad tev ir tiesības vērsties pie Dieva. Viņš ir tas lielais Ārsts un tad...

40 Un lūdziet, un lai par jums aizlūdz. Tas tiek darīts, tas būtu jādara katrā kristīgajā draudzē. Iespējams, to dara šeit, es nezinu. Bet vairumā vietu kristieši lūdz par saviem slimajiem. Prezbiteriāņi un daudzi citi rīko lielas dziedināšanas kampaņas viscaur ziemeļos un dažādās valsts daļās, lūdzot par slimajiem, un viņiem ir lieli panākumi; prezbiteriāņiem, luterāņiem, metodistiem, daudziem no viņiem.

41 Viņu lielā atmoda sākās ar dziedināšanas kampaņām. Un tā...viņi no tā, protams, ir aizgājuši. Parādās jauna grupa, viņi...sanāk kopā cilvēku grupa, sadala to tādā veidā, kā viņiem patīk, un tad aiziet no tā, saprotiet, uzreiz atgriežas atpakaļ pie tās ticības mācības, kā farizeji un saduķeji Kunga Jēzus laikā.

42 Bet, lūk, ir ielūgts katrs kalpotājs, svētdien pēcpusdienā, atnākt un būt kopā ar mani, un...un palīdzēt man, kad mēs lūgsim par slimajiem. Atvediet savus slimos un sirgstošos.

43 Un tā, šobrīd mēs cenšamies, lai cilvēki...atrast grēciniekus, kuri nepazīst mūsu Kungu, kuri neapzinās, ka Viņš nav miris. Viņš ir dzīvs. Saprotat? Viņš...Viņš nav miris. Viņš ir dzīvs mūžīgi mūžos. Un Viņš teica: "Tā kā Es dzīvoju, arī jūs dzīvosiet." Tāds apsolījums un tāds mierinājums, kad mēs redzam, kā tuvojas tas laiks!

44 Visi īsteni kristieši tic, ka Kristus otrā atnākšana ir tuvu. Cik tuvu, mēs nezinām. Vai jūs redzējāt, ka šodien Aļaskā bija vēl pāris zemestrīces? Viena no tām bija tikpat spēcīga kā pirmā, tikai tur nekas netika sagrauts. Jūs zināt, ka Jēzus teica, ka šādas lietas notiks tieši pirms Viņa atnākšanas.

45 Un atcerieties, visas šīs lietas, ko jūs šeit redzat notiekam, Vārds paredzēja, ka tas viss notiks tieši tāpat, kā Viņš paredzēja to zemestrīci. Tāpēc kopā...kāpēc lai mēs nevarētu vienkārši salikt mūsu sirdis kopā un savienot tās Dieva Vārdā, un ticēt no visas sirds? [Sanāksme saka: "Āmen."– Tulk.] Labi.

46 Un tā, vakar vakarā mēs...es paņēmu tēmu par Ābrahāmu, kad viņš nosauca Tā Kunga vārdu, kurš parādījās viņam tur pie viņa dēla upurēšanas, kad viņš grasījās to darīt. Šis vārds tika nosaukts *Jehova-Jire*, kas nozīmē, "Tas Kungs sagādās Sev upuri".

47 Un tā, šovakar man ir kādas pāris Rakstu vietas un piezīmes, pierakstītas šeit, kuras es gribētu nodot...nodot jums. Lūk, pirms mēs to darīsim, tikai uz brītiņu vēlreiz palūgsim.

48 Tēvs, mēs lūdzam, lai Tu paņem Savu Vārdu... "Tavs Vārds ir Patiesība." Un Bībelē ir teikts, kad Jēzus runāja, sacīja: "Vārds ir sēkla, ko iesēja sējējs." Lūk, mēs apzināmies, ka, ja šī sēkla ir laba sēkla, tad tā ir dīgtspējīga. Un, ja šī sēkla ir izpildījusi savu plānu saskaņā ar...ar Dieva gribu, tad tā atstāj aiz sevis dīgtspējīgu sēklu. Un, kad Jēzus bija uz zemes, Viņš bija tas Vīnakoks. Un tā sēkla, ko Viņš iesēja, bija Viņa Vārds, un mēs zinām, ka tas ir padarīts dīgtspējīgs ar Viņa paša dzīvību.

49 Un mēs zinām, ka sēkla, kad tā iekrīt pareizajā augsnē; nevis uz akmeņiem, kur nav sakņu; nevis uz ērkšķiem un dzelkšņiem, kas to drīz apslāpētu; bet labā, auglīgā, ražīgā ticībā. Ikviena sēkla nesīs pēc savas kārtas.

50 Un mēs zinām, ka ikviena sēkla jeb Dieva apsolījums nesīs pēc savas kārtas, kas ir apsolīts, ja tā nokritīs pareizajā augsnē, augsnē, kas ir sagatavota, gatava; visi akmeņi ir izmesti, un saknes, un rūgtums, un egoisms, un vienaldzība, un skaudība – tas viss ir aizvākts prom; tā rūgtuma sakne, kas parādās un reizēm tik ļoti sabojā to, ko Dievs cenšas darīt. Mēs lūdzam, Dievs, lai tā nebūtu starp mums, bet lai labais Vārds atrod labu augsni viņos.

51 Kad mēs sekosim šim lielajam patriarham Ābrahāmam šīvakara mācībstundā, lai mēs atrodam mūsu pozīciju, zinot, ka mēs esam Ābrahāma bērni caur ticību Kristum. Un vēl, lai ir slava un gods Tavam Vārdam, jo mēs lūdzam to Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

52 Šovakar šai mācībstundai mēs tā kā nedaudz atkārtosim no tā, ko mēs runājām vakar vakarā. Proti, ka mēs ieraudzījām Ābrahāma sākumu 1. Mozus grāmatas 12. nodaļā. Patiesībā viņa vārds tiek minēts jau 11. nodaļā, kad viņa tēvs atnāca no Babilonas, un viņi dzīvoja Ūrā un šajā...kaldeju zemē.

53 Un vēl mēs redzam arī to, ka Dievs aicināja Ābrahāmu, vienkārši parastu cilvēku, vārdā Ābrams. Viņš vēl nebija Ābrahāms. Un Sāra, Sāraja... Sāra vēl nebija Sāra. Tātad mēs redzam, ka *Sāraja* un *Sāra* ir divi...ir divi atšķirīgi vārdi. Un *Ābrams* un *Ābrahāms* ir divi atšķirīgi vārdi.

54 Tātad, mēs redzam, ka tur...mēs izskatījām to vakar vakarā līdz apstiprinājumam, kad Dievs apstiprināja viņam derību, kā Viņš pierādīja Ābrahāmam, ka Viņš turēs Savu solījumu. Tas atrodas šajā 1. Mozus grāmatas 15. nodaļā. Tas kā... Un Ābrahāms tika izsaukts ārā vakarā aizvest un nokaut teļu jeb jaunu telīti un kazu, un aunu. Un mēs izskatījām to vakar vakarā – par divām mātītēm un tēviņu. Un tad divi baloži jeb balodis un dūja, kas pieder vienai dzimtai; un ieraudzījām, ka tie simbolizēja to; ka tas vienmēr simbolizēja dziedināšanu. Un tas nekad nav mainījies. Dziedināšana vienmēr ir bijusi caur ticību. Bet grēku izpirkšana, protams, bija atdalīta no dzīvnieka dzīvības uz cilvēka dzīvību.

55 Un tā, Vecajā Derībā, kad pielūdzējs atnāca ar asinīm... Dievs satiekas ar cilvēkiem tikai zem izlietajām Asinīm – tā ir vienīgā vieta, kur Viņš to ir darījis vai darīs. Viņš nekad nesatiks tevi saskaņā ar tavu ticības mācību. Viņš nekad nesatiks tevi saskaņā ar tavu izglītību. Viņš satiksies ar tevi zem Asinīm, tā ir tā vienīgā vieta. Viss Israēls pielūdza zem asinīm.

56 Un vēl mēs tur ieraugam, ka... Mēs redzam (ko?) vēsturē, ka...kā cilvēki slēdza derību, un mēs redzam, kā derību slēdz pēc austrumu parauga, un dažādus veidus, kā cilvēki slēdz derību. Un kā mēs darām to šodien, paspiežot rokas un tā tālāk, un sakām: "Sarunāts!" Bet japāņi met viens otram virsū sāli, lai noslēgtu derību.

57 Un...un ceļojot pa visu pasauli, tu redzi, ka lielākā daļa pasaules joprojām atrodas tādā pašā stāvoklī kā tajos senajos laikos, jo īpaši austrumu zemēs un austrumos. Jūsu Bībele jums kļūs par jaunu Grāmatu, ja jūs kādreiz aizbrauksiet uz austrumiem, jūs nekad...tur uz Jeruzālemi, Palestīnu, uz turieni. Jūs... Bībele, tā ir uzrakstīta... Mēs, angļu valodā runājošie šeit un rietumu cilvēki mēģinām saprast angļu grāmatu, tāpēc tas ir ļoti grūti. Ja jūs dosieties uz turieni, jūs redzēsiet, ka precības un pārējās lietas, ka tas tiek darīts tieši tāpat, kā viņi darīja to Kristus laikā. Daudzas lietas tur vispār nav mainījušās viņu paražās un dzīvesveidā.

58 Un tā, mēs...te mēs redzam, ka tad, kad tajos laikos slēdza derību, viņi...viņi uzrakstīja to uz aitādas gabala vai...vai uz ādas. Un tad viņi nogalināja dzīvnieku un stāvēja starp tiem gabaliem. Un pārplēsa šo viņu vienošanos jeb viņu vārdus uz pusēm; pārplēsa to divās daļās *šādā* veidā. [Brālis Branhams pārplēš papīra lapu uz pusēm–Tulk.] Un, kad viņi sanāca kopā, *tiem* gabaliem bija precīzi jāsakrīt vienam ar otru. Tiem bija precīzi jāatbilst, vienam gabalam ar otru, tāpēc to nevarēja atdarināt. Tādējādi mēs tad redzam, ka... Mūsu mācībstundā vakar vakarā mēs ieraudzījām, ko Dievs izdarīja, lai pierādītu Ābrahāmam Savu derību.

59 Un tā, Ābrahāms...tas solījums tika dots Ābrahāmam un viņa dzimumam pēc viņa. Ne tikai Ābrahāmam, bet arī viņa pēcnācējam. Un tā, lūk, pēcnācējs, Ābrahāma dabiskais pēcnācējs bija Īzāks; bet Ābrahāma ticības garīgais pēcnācējs bija Kristus. Nevis caur Īzāku visa pasaule tika svētīta, bet caur Kristu, Karalisko Dzimumu, visa pasaule tika svētīta, jo Viņš nomira par visiem cilvēkiem, par visām tautām un visiem cilvēkiem.

60 Un tā, vēl mēs šeit redzam, šajā derībā, ka Viņš parādīja tur, ko Viņš darīs, kā Dievs saraus gabalos Kristu Jēzu. Un tas ķermenis tika augšāmcelts un sēž pie Dieva un majestātes labās rokas augstībā, bet Kristus Gars tika nosūtīts lejup uz zemi.

61 Lūk, ja mums būtu laiks, varētu to pierādīt, ka, ja kaut kas ir teikts vienā Rakstu vietā, tas atrodas viscaur Bībelē. Ja tas tā nav, tad kaut kas tur...tur nav kārtībā. Vecā bija tikai Jaunās ēna, kas vēstīja par to. Tad, ja tu redzi ēnu, tad tu diezgan labi vari noteikt, kas ir Jaunā. Tāpēc tieši tur Viņš bija, ir un būs.

62 Un tā, šis Kristus Gars ir atgriezies draudzē, atkal precīzi piepildot Jāņa 15. nodaļu, kurā Viņš sacīja: “Es esmu vīnakoks, jūs esat zari.” Un tad vēl Jāņa 14:12: “Kas Man tic, tas darīs tos darbus, ko Es daru,” tie paši darbi, tā pati lieta. Un tālāk viscaur Rakstos! “Ja jūs paliksiet Manī un Mans Vārds jūsos, prasiet, ko gribat, tas jums tiks dots.” Daudzas lietas, ko Kristus...

63 “Vēl nedaudz, un pasaule Mani vairs neredzēs. *Pasaule*,” tas ir grieķu vārds kosmoss, kas nozīmē *pasaules kārtība*, “Mani vairs neredzēs. Bet jūs Mani redzēsiet, jo Es...” *es* ir personas vietniekvārds, “Es būšu ar jums, pat jūsos līdz pasaules galam,” padarot Jēzu Kristu par to pašu vakar, šodien un mūžīgi. Viņš...Viņš...Viņš ir nemainīgs. Viņš augšāmcēlās no mirušajiem. “Pasaule, neticīgie, Mani neredzēs.” Viņi neatpazīs to. Bet ticīgais Viņu atpazīs, jo Viņš ir tas pats Jēzus, kāds Viņš ir bijis vienmēr. Viņš nav mainījies. “Tas pats vakar, šodien un mūžīgi!”

64 Un, lūk, un šis Vārds...daudzi cilvēki mēģina attēlot to tā, it kā tas nebūtu Dieva iedvesmots. Lūk, es gribu šeit kaut ko pateikt, tas vienkārši ienāca man prātā.

65 Es nedomāju, ka kancele ir vieta, kur stāstīt jokus. Šī nav jokošanas vieta. Tas ir patiesums. Un redzot Tā Kunga dienas parādīšanos, mums būtu jābūt daudz patiesākiem.

66 Bet reiz man pastāstīja vienu stāstu, pirms kāda laika, par jaunu puisi, kas... Tas notika Bostonā, un viņš aizbrauca prom. Pirmkārt, lai iesāktu šo stāstu, viņam bija brīnišķīga māte, un šī māte, protams, zināja, ka viņas zēnam dzīvē bija aicinājums kalpot Tam Kungam. Un tas...tas palīdzētu jebkurai mātei, tā vajadzētu būt, jebkurai īstai mātei, apzināties, ka viņu dēls...ka Dievs ir pagodinājis viņus ar bērnu, kurš sludinās Evaņģēliju. Tam būtu jābūt kaut kam vērtīgam jebkuras mātes dzīvē. Un tā šī nabaga māte, cenšoties darīt visu iespējamo, viņa aizsūtīja viņu uz skolu un uz semināru, lai viņš iegūtu savu...savu izglītību.

67 Un tā, kamēr viņš bija prom, māte smagi saslima. Un tāpēc viņa, kā to darītu jebkurš kristietis, viņi izsauca ārstu. Un tas ārsts... Viņai bija abpusējs plaušu karsonis. Un ārsts izmēģināja visu, ko vien varēja, lai apturētu plaušu karsoni, bet nekas nelīdzēja. Viņš bija devis viņai zāles, sēru, penicilīnu un tā tālāk, lai nogalinātu tos mikrobus, bet tas nelīdzēja. Mātes stāvoklis visu laiku pasliktinājās. Tāpēc viņi nosūtīja ziņu viņas dēlam, kurš atradās tālu Esberijā, Kentuki štatā, Vilmora koledžā, lai viņš atbrauc pie viņas, jo viņa bija uz nāves sliekšņa. Un tad, nākamajā rītā, kad tas puisis gatavojās doties ceļā, viņi saņēma telegrammu: “Tavai mātei ir daudz labāk. Gaidi turpmākos ziņojumus.”

68 Apmēram pēc gada šai sievietei bija privilēģija satikties ar savu dēlu. Viņš atgriezās mājās brīvdienās, kad nebija jāiet uz skolu. Un viņš teica: “Māt, es dzirdēju, ka tev viss nokārtojās,” kad viņi bija pabijuši nelielā sadraudzībā kā dēls ar māti. Teica: “Es tā arī nesapratu, kādas tieši zāles tas ārsts pamainīja, lai panāktu, ka tavs...tavs stāvoklis tik ātri uzlabojās.”

69 Un viņa teica: “Dēls, tas...tas nebija tas.” Viņa teica: “Vai tu zini, kur ir tā nelielā misija tālāk uz šīs ielas, tos cilvēkus tur, kuri...”

Teica: “Jā, es to atceros.”

70 Viņa teica: “Viena kundze pateica, ka viņa sajuta vadību atnākt uz šejieni un pajautāt man, vai mācītājs varētu atnākt un palūgt par mani. Un es pateicu viņai, ka labi.” Lūk, teica: “Tas mācītājs atbrauca un izlasīja no Bībeles: 'Ja kāds no jums ir slims, lai aicina vecajus un lai svaida viņu ar eļļu un palūdz par viņu. Ticības lūgšana izglābs slimo.” Un viņa teica: “Zini, viņš izlasīja to no Rakstiem, un viņš palūdza par mani, un svaidīja mani ar eļļu. Un...un nākamajā rītā man kļuva tik daudz labāk, ka ārsts atļāva man sēdēt. Pēc pāris dienām ar mani viss bija kārtībā.” Nu, viņš teica... Teica: “O-o, slava Tam Kungam!” Viņa teica: “Dēls, tev vajadzētu...”

71 Viņš teica: “Māt, tu sāc uzvesties kā tie cilvēki.” Teica: “Paklausies, māt.” Teica: “Mēs skolā esam iemācījušies, ka tā vieta, ko viņš nolasīja, tā otrā Rakstu vieta, ko viņš nolasīja, bija no Marka 16. nodaļas, kur: “Šīs zīmes ticīgiem ies līdzi. Viņi uzliks rokas slimajiem, un tie kļūs veseli,” teica, “mēs skolā iemācījāmies, ka Marka 16. nodaļa, sākot no 9. panta un tālāk, nav iedvesmota.” Teica: “Saproti, tie cilvēki neiet uz skolu, lielākā daļa no tiem, kas tur atrodas. Viņi ir neizglītoti, tādi kā analfabēti.” Teica: “Viņi...viņi, bez šaubām, grib labu.” Bet teica: “Skolā mēs iemācījāmies, ka no 9.

panta un tālāk tas vienkārši tika pievienots, varbūt to izdarīja Vatikāns vai vēl kāds, bet," teica, "ka tā vieta nav iedvesmota."

72 Tā māte izlaida varen lielu: "Aleluja!" Un tad viņa teica...

Viņš teica: "Māt! Nu, kas tev liek ko tādu sacīt?"

73 Teica: "Dēls, es vienkārši padomāju: ja jau Dievs spēja dziedināt mani ar neiedvesmotu Vārdu, tad ko gan Viņš varētu izdarīt ar to, kas patiešām ir iedvesmots?"

74 Tādu kā tie citi apsolījumi. "Prasiet jebko Manā Vārdā, Es to izdarīšu." "Ja jūs pateiksiet šim kalnam: 'Celies,' un nešaubīsieties savā sirdī, bet ticēsiet, ka jūsu teiktais piepildīsies, jūs saņemsiet to, ko jūs teicāt." "Kad lūdzaties, ticiet, ka saņemat to, ko jūs prasāt, un tas jums tiks dots." Redziet, tas viss ir iedvesmots, vismazākā tā daļiņa.

75 Kad Moriss Raidheds, ļoti brīnišķīgs erudīts, ieradās manā namā... Viņš saņēma Svētā Gara kristību; nokrita uz maza kafijas galdiņa mājā. Viņš sacīja man, teica: "Brāli Branham, es saprotu, ka tu biji...ka tu esi baptists."

76 Un es teicu: "Nu, es kā zēns vienkārši biju ordinēts Baptistu misionāru draudzē . Es nepiederu pie..."

77 Teica: "Nu, kas ir tie pentakosti, ar kuriem tu visu laiku saejies?"

Es teicu: Viņi ir parasti cilvēki, tāpat kā tu un es."

78 Viņš teica: "Nu, paklausies," teica, "vai tu domā, ka tas, kas viņiem ir, ir Svētais Gars?"

Es teicu: "Protams."

Viņš teica: "Kāpēc tā visa spārdīšanās, tenterēšana un bļaustīšanās?"

79 Es sacīju: "Nu, viņiem ir jāizpūš viss tvaiks caur to svilpi, ja viņi to nepielieto, lai liktu griezties riteņiem." Es teicu: "Ja vien varētu...varētu viņiem iemācīt, kas tas vispār ir, tā vietā, lai to izpūstu šādā veidā; liktu tam darboties, ticībai, tur uz ielas, cenšoties ievest cilvēkus Dieva valstībā."

80 Un viņš teica: "Nu, es esmu redzējis, kā viņi to visu dara." Teica: "Es pateikšu tev, kāpēc es šeit esmu." Teica: "Viens brīnišķīgs puisis no Indijas," teica, "viņš dabūja savu izglītību un skolu." Teica: "Es...kad es gatavojos doties prom, aizvest viņu uz lidmašīnu, iesēdināt viņu lidmašīnā, lai nosūtītu viņu atpakaļ uz ārzemēm, es viņam teicu, es teicu: 'Dēls, tagad tev ir tava izglītība, tu dodies atpakaļ pie saviem cilvēkiem...'" Man šķiet, ka viņš studēja... Es nezinu...manuprāt, elektroniku.

81 Tad viņš pateica, sacīja, kad viņš jau devās prom, viņš pateica: "Kāpēc gan tev neatstāt to veco, mirušo pravieti Muhamedu un neiegūt savā sirdī reālu, augšāmceltu Jēzu Kristu?"

Un tas atbildēja: "Ser, es gribu tev kaut ko pajautāt."

82 Lūk, neaizmirstiet, tas bija no vienas no slavenākajām Bībeles skolām, fundamentālas skolas, šis cilvēks bija viens no viņu skolotājiem.

83 Viņš sacīja: "Ko vairāk man varētu izdarīt jūsu Jēzus, ko nevar izdarīt mans pravietis?"

84 Viņš sacīja: "Nu," viņš teica, "mans Jēzus var iedot tev mūžīgo dzīvību."

85 Viņš teica: "Mans... Korāns sola to pašu." Korāns ir musulmaņu Bībele, ziniet. Teica: "Tur ir apsolīts tas pats."

Viņš sacīja: "Nu," viņš teica, "jā, es..."

86 Viņš teica: "Zini, Korānā nav apsolīts nekas... Muhameds neko neapsolīja, izņemot...izņemot dzīvi pēc nāves." Viņš teica: "Jēzus apsolīja jums, skolotāji, ka 'šīs zīmes un brīnumi ies līdzi'." Teica: "Tieši to teica Jēzus." Un viņš sacīja: "Mēs gribam redzēt, kā tas tiek izdarīts, redzēt, kā jūs, skolotāji, to izdarāt." Aizdomājieties par to!

87 Viņš sacīja man: "Tieši tad," viņš teica, "es sapratu, ka šis puisis nav muļķis. Un es sapratu,

ka viņš zina, par ko viņš runā.” Varbūt viņš tikai izlikās. Bet tas ir labs veids, kā to darīt; lai tikai ienaidnieks uzlec tev virsū šādā veidā, un tu vairs nezināsi, kur palikt. Saprotat? Tā ka viņš sacīja: “Es sapratu, ka šis puisis nav muļķis.”

88 Un viņš teica...viņš teica: “Nu, paskaties. Jēzus ir augšāmcēlies no mirušajiem.”

89 Viņš sacīja: “Vai tiešām?” Teica: “Jums ir bijuši divi tūkstoši gadu, lai to pierādītu, bet par Viņu vēl nav dzirdējuši teju vai divas trešdaļas zemes iedzīvotāju. Nu, kas ar jums notiek, ļautiņi?” Viņš teica: “Lai tikai Muhameds augšāmceļas no mirušajiem, un visa pasaule zinās par to divdesmit četru stundu laikā.” Un tā tas ir.

90 Saprotiet, pie viņa kapa stāv zirgs. Es to tur redzēju. Aptuveni ik pēc četrām stundām notiek sardzes maiņa, joprojām gaidot viņa augšāmcelšanos. Tā ir līdzība, viņš nāk uz balta zirga, saprotiet, lai iekarotu pasauli.

91 Un tā viņš teica: “Lai...lai tikai viņš uzceļas no mirušajiem, un visa pasaule to uzzinās.”

92 Viņš sacīja: “Nu, Jēzus patiešām augšāmcēlās no mirušajiem.” Viņš sacīja: “Jūsu pravietis ir kapā.”

Tas sacīja: “Kā jūs zināt, ka Viņš augšāmcēlās no mirušajiem?”

Skolotājs sacīja: “Viņš ir manā sirdī.”

Viņš teica: “Arī Muhameds ir manā sirdī, ser.”

Viņš teica: “Bet man ir prieks un miers.”

93 Viņš teica: “Ser, islāms var uztaisīt tikpat daudz psiholoģijas kā kristietība.” Tā tas ir. Jums vajadzētu dzirdēt, kā viņi gavilē un kliedz. Tā tas ir. “Uztaisīt tikpat daudz psiholoģijas kā kristietība.” Viņš teica: “Nu, ko jūs domājat ar to, kad jūs sakāt, ka Jēzus apsolīja jums visas šīs lietas?” Sacīja: “Jūs droši vien atsaucies uz Marka 16. nodaļu?”

Viņš teica: “Jā, tā ir viena no tām lietām. Ne tikai tas, bet viena no tām.”

94 “Jēzus teica, pēdējie vārdi, kurus Viņš pateica Savai draudzei: ‘Ejiet pa visu pasauli, redziet, un sludiniet Evaņģēliju, un šīs zīmes sekos līdzi ticīgajiem.' Cik tālu? Pa visu pasauli, visai radībai. “Ja viņi uzliks rokas slimajiem, tie kļūs veseli.' Tie bija Viņa pēdējie vārdi saskaņā ar jūsu Rakstiem.”

95 Tas sacīja: “Nu, saproti,” teica, “tas ir vienkārši...” Teica: “Saproti, tā vieta nav iedvesmota.” Teica: “Patiesībā Viņš to tā nedomāja. Tas nebija...”

96 Viņš teica: “Tas nav iedvesmots?” Teica: “Kādu Grāmatu tad jūs lasāt?” Teica: “Viss Korāns ir iedvesmots.” Hm! Tā ir vājas teoloģijas sakāve, cilvēciskas teoloģijas, kurai trūkst Gara, lai pieceltos un stātos tam pretī.

97 Kā teica tie ebreju jaunieši: “Mūsu Dievs ir spējīgs mūs izglābt no šīs kvēlojošās krāsns, un tomēr mēs neklanīsimies šī tēla priekšā.” Mums ir vajadzīgi drosmīgi cilvēki. Cilvēks, kurš ir noticējis Dievam, vienmēr ir bijis drosmīgs un ticējis pārdabiskajam. Cilvēks, kas tic Dievam!

98 Misters Raidheds sacīja: “Es spārdīju grīdu, brāli Branham, spārdīju *šādi* putekļus, bet nespēju atbildēt tam cilvēkam.” Viņš teica: “Pēc tam es nolēmu savā sirdī atbraukt pie tevis un pajautāt, kas tas viss īsti ir.“ Un teica: “Te nu es esmu.” Viņš teica: “Ja Svētais Gars...”

99 Teica: “Brāli Branham, mana māte aizsūtīja mani uz skolu.” Un teica: “Es...kad es ieguvu bakalaura grādu, es domāju, ka tieši tas ir...”

Es teicu: “Es saprotu, ko tu gribi pateikt.”

100 Teica: “Tad viendien es ieguvu bakalaura grādu, es domāju, ka tieši tad es atradīšu Kristu. Viņš nebija tur, kad es ieguvu doktora grādu.” Teica: “Man ir tik daudz zinātnisko grādu, goda grādu, ka varētu ar tiem aplīmēt tavas sienas, bet kur visā tajā ir Kristus?”

101 Es teicu: “Kas es tāds esmu, lai teiktu, ka tie skolotāji kļūdās? Bet ne jau par to mēs runājam. Tā ir persona, Kristus, lūk, kas tev ir jāpazīst.”

102 Tagad šis vīrs visur rīko lielas kampaņas. Un doktors Lī Veils, mans labs draugs, ir arī viņa draugs. Un viņam ir lieli panākumi, viņš lūdzas par slimajiem un rīko milzīgas kampaņas un tā tālāk. Tas ir tāpēc, ka tas vīrs noticēja.

103 Lūk, redziet, tas Gars, kas bija Kristū, ķermenī, Jēzū, kurš bija Dievs Imanuēls, Svētais Gars, Dievs, nonāca Kristū, un Viņš kļuva par "Dievu ar mums". Un tad Viņš bija... Tas notika, lai mūs izpirktu; tika izlietas Viņa Asinis.

104 Lūk, Vecajā Derībā, kad pielūdzējs atnāca un uzlika savas rokas uz sava upura, un viņš pārgrieza rīkli...to izdarīja priesteris, tas ir, upurēja. Pielūdzējs turēja upuri ar rokām un juta, kā pārplīst miesa un jēriņš mirst; tā vilniņa piesūcās ar viņa asinīm, tās tecēja pa ticīgā rokām un tā tālāk; tās tika savāktas traukā, lai tiktu sadedzinātas tur uz altāra. Ticīgais apzinājās, ka viņam bija jābūt tam, kas mirst par šo grēku, bet tas jērs mira viņa vietā. Lūk, bet tā dzīvība, kas bija tajās asinīs, nevarēja atgriezties pie pielūdzēja, jo tās bija dzīvnieka asinis, kuram nav dvēseles. Bet... Tādējādi tas bija atgādinājums par grēku, nepārtraukti.

105 Bet, tā kā Jēzus bija Imanuēls, tad Viņā bija Dieva dzīvība, un tā atgriežas; ne tikai cilvēka dzīvība, bet pats Dievs Svētā Gara veidā atgriežas un padara jūs par Dieva dēliem un meitām. Tad jūs esat dēli un meitas. Un, kad jūs izjūtat mokas un ciešanas, un sodu, ko piedzīvoja Jēzus, izsmiets, reliģiskie līderi Viņa kalpošanu sauca par velna darbu, par Belzebubu, un uzjautrinājās, un izsmēja, un noraidīja. "Viņš nāca pie savējiem, bet savējie Viņu nepieņēma." Un tās lietas, ko Viņš piedzīvoja! Un vēlāk upurēja Savu dzīvību uz krusta, lai izpirktu tos, kurus Dievs bija iepriekšzinājis; izpirkt, atvest tos atpakaļ tajā vietā, no kuras tie...tie bija nokrituši. Tātad, Dievs izdarīja to, lai tagad atsūtītu atpakaļ uz draudzi Svēto Garu, lai tas...cilvēkiem, ticīgajiem. Tas ir tikai ticīgajiem.

106 Tas nav neticīgajiem. Viņi nekad to neredzēs. Viņi vispār ir miruši.

107 Paskatieties uz tiem farizejiem, kad viņi redzēja, kā Jēzus dara tieši to zīmi, kam bija jābūt Mesijas zīmei.

108 Paskatieties uz Pēteri – viņš tam noticēja uzreiz. Un arī Nātānaēls noticēja tam uzreiz. Tam noticēja tā sieviete pie akas; aklais Bartimejs. Visi tie, kas to pieņēma, noticēja tam.

109 Bet tie vadītāji stāvēja tur un teica: "Tas ir Belcebuls, ļauns gars, kaut kāda mānīšanās vai triks."

110 Jēzus teica: "Jūs to sakāt pret Mani, Es jums piedošu," tas upuris vēl nebija upurēts, "bet, kad nāks Svētais Gars, lai darītu to pašu, pat viens vārds pret to nekad netiks piedots ne šajā pasaulē, ne nākamajā pasaulē."

111 Kāpēc viņi nespēja tam noticēt? Jēzus teica: "Jūs esat no sava tēva, velna, un viņa darbus jūs darīsiet." Tas ir pareizi.

112 Ticēt Vārdam nozīmē pieņemt Vārdu un ļaut tam kļūt par dzīvību. Lūk, Dievs rādīja tur, kā Viņš apstiprināja šo derību. Tam ir jābūt šādi. Draudze! Nevis kāda organizācija, nevis kāda konfesija; bet indivīdam un Dievam ir jākļūst par vienu un to pašu Garu. Tāds bija Dieva mērķis sākumā.

113 Ādams un Ieva bija tas pats gars. Bībelē ir teikts, 1. Mozus grāmatā 1:27: "Pēc Dieva tēla..." Dievs ir Gars. "Pēc Dieva tēla Viņš to radīja, vīrieti un sievieti Viņš tos radīja," gara formā, kas bija Dievā. Un Ādamam bija jārūpējas par zemi, tieši tāpat kā Svētajam Garam tagad ir jāved draudze. Tomēr cilvēks nebija miesā, un viņš bija gan vīrišķais, un viņš bija arī sievišķais, jo tas ir viens un tas pats gars.

114 Pēc tam Dievs radīja cilvēku no zemes pīšļiem un izveidoja viņu dzīvnieka formā. Tādi mēs esam tagad, dzīvnieki, mēs to zinām. Mēs...mēs esam zīdītāji, un tie ir siltasiņu dzīvnieki, un mēs esam pēc šīs dzīvnieciskās dzīves tēla.

115 Un tad Dievs izņēma no Ādama ribu, nevis... Sieviete ir blakusprodukts no vīrieša, vispār nebija oriģinālajā radībā. Viņš paņēma ribu. Viņš atdalīja fizisko un izņēma no Ādama sievišķo garu

un ielika to Ievā. Tā parādījās vīrietis un sieviete.

116 Un, kad viņi iziet no savas vietas, viņi ir ārpus sava pareizā stāvokļa. Kaut kur ir izkropļojums. Kad sieviete vēlas būt vīrišķīga vai...vai vīrietis vēlas uzvesties sievišķīgi, kaut kur kaut kas nav kārtībā. Viņi neatrodas savā pareizajā stāvoklī.

117 Mēs to ieraugām Rebekā un...un Īzākā; viņi bija asinsradinieki, redziet, bet tas līdzībā attēloja Israēla dabisko dzimumu. Bet Kristus uz skatuves parādījās caur ticību, kas nav dabiski.

118 Tāpat kā tā zīme bija uz...asinis uz durvju stenderes tur Ēģiptē. Nebija nozīmes, cik daudz apgraizīti, cik daudz derību viņiem bija, bija jāuzrāda tā zīme, vai arī derība tika anulēta. Protams. "Kad Es redzēšu asinis, Es paiešu jums garām."

119 Tagad zīme nav Asinis, tā ir tā dzīvība, kas bija Asinīs, Svētais Gars. Un tas ir... Nav nozīmes, cik reliģiozi jūs esat; ja tu neesi saņēmis Svēto Garu, tu aiziesi bojā. Tas ir tas vienīgais ceļš. Nav kādu citu Rakstu vietu, lai darītu vēl kaut ko, tikai un vienīgi tas. "Neapbēdiniet Dieva Svēto Garu, ar ko jūs esat apzīmogoti līdz jūsu izpirkšanas dienai," Efeziešiem 4:30.

120 Un tā, paskatieties, mēs atgriežamies atpakaļ, tātad tas parāda, ka sākumā Ādams un Ieva bija viens. Vīram un sievai joprojām ir jābūt vienam.

121 Lūk, bet kad viņi tika atdalīti, miesā, tieši tad Ieva krita. Krita! Kāpēc? Apšaubīdama Vārdu, ikvienu tā fāzi. Daži cilvēki var pieņemt vienu Vārda daļu, bet ne pārējo. Tam ir jābūt visam kopumā! Saprotat? Saprotat? Viņa apšaubīja tikai vienu tā fāzi. Un, ja visas šīs slimības un nelaimes, kas mums tagad ir, atnāca tāpēc, ka viena sieviete apšaubīja vienu tā fāzi, tad kā gan mēs grasāmies tikt atpakaļ ar kaut ko mazāku, kā ticēt tam visam un pieņemt to visu? Tas bija viņu... Viņi bija šī Vārda aizsardzībā. Kad viņi tika atdalīti miesā, viņi krita. Viņa krita caur vārdu. Viņa... Skatieties, ko viņa meklēja?

122 Tieši kā tik daudzi cilvēki šodien, viņi vēlas labāku, stilīgu ceļu, vieglāku ceļu. Viņi nevēlas konfrontēt ar to, kas stāv viņiem priekšā. Ja viņi to darīs, viņus izliks ārā no viņu organizācijas, izslēgs, nicinās.

123 Vai tad jūs nezināt, ka: "Visi cilvēki melīgi runās par jums ļaunu Manis dēļ. Priecājieties un līksmojieties, jo liela ir jūsu alga debesīs, jo tāpat viņi vajāja arī praviešus, kas bija pirms jums. Un visi, kas dzīvo dievbijīgi Kristū Jēzū, tiks vajāti."

124 Nu, ko vēl mēs gribam, lai Viņš pasaka? Mēs varētu tūkstošiem Vārdu...Rakstu vietu, kas attiecas uz to, sākot no 1. Mozus grāmatas līdz Atklāsmes grāmatai.

125 Un viss, ko mēs redzam šodien, sākās 1. Mozus grāmatā. Tā ir sēklu nodaļa. Visa neticība un viss pārējais sākās tieši tur. Draudze sākās tieši tur. Viss sākās tur. Tas ir kā divi augoši vīnogulāji, un viens atdarina otru, un izaug gandrīz vienādi.

126 Kā Moābs un arī Mozus. Lūk, nāk Israēls, neliels, tā vispār nebija konfesija, nebija valsts. Un, lūk, Moābam bija tāds pats upuris; brīnišķīga konfesija, iznāca visi viņu lielie vīri, pienesa tādu pašu upuri. Mēģinādami... Viņu bīskaps Bileāms ieradās tur, lai nolādētu to, ko Dievs bija svētījis. Viņi domāja: "Šie cilvēki ir atkritēji! Viņiem nav pat draudzes ēkas, tā teikt. Tie ir vienkārši klejotāji."

127 Bet Viņš pateica: "Bet viņi nespēja sadzirdēt Ķēniņa prieka saucienu nometnē. Viņam neizdevās ieraudzīt, ka tur notiek tā Dievišķā dziedināšana caur to čūsku. Un to sisto Klinti, kas dod viņiem dzīvību! Ķēniņa prieka sauciens nometnē!"

128 Viņam neizdevās to ieraudzīt, tam aklajam bīskapam. Kaut arī fundamentāli viņš rīkojās tikpat pareizi kā Mozus: septiņi altāri, septiņi upuri, viņš pat upurēja aunu, kas stāstīja par Kristus atnākšanu.

129 Bet Dievam nav vajadzīgs neviens, lai Viņu izskaidrotu. Viņš izskaidro Sevi pats. Viņš dod solījumu, tad Viņš to izpilda, un tas ir tā skaidrojums. Nevienam tas nav jāizskaidro. Dievs nevienam to neprasa. "Bībele nav patvaļīgi skaidrojama." Ikviens mēģina pateikt, ka tas nozīmē *to* un *šito*. Lai Dievs runā Pats. Tieši Viņš ir Tas, kas to dara. Viņš deva solījumu, Viņš stāv aiz tā. Viņš

dara to ticīgajiem.

130 Bet neticīgie nesaņem neko. Tas nav domāts viņiem. Viņi vispār ir miruši. Viņiem nekad nav bijis pat pārstāvniecības. Viņos nav nekā. Viņi ir mirusi čaula. Jūs negribat būt tādi.

"Piepildieties ar Garu!"

131 Ievērojiet, Viņš atdalīja Ievu no Ādama, un viņa krita. Ādams devās kopā ar viņu. Lūk, "Ādams netika pievilts". Ieva tika pievilta. Bet Ādams, pirmais Ādams, arī bija Dieva dēls. Un viņš devās ārā, jo viņš mīlēja Ievu, lai mēģinātu atvest viņu atpakaļ, jo viņš viņu mīlēja.

132 Kristus izdarīja to pašu, lai izpirktu viņu un atvestu atpakaļ. Pie kā? Pie Vārda. Kas izraisīja krišanu? Vārds, neticība Vārdam, visam Vārdam. Un Kristus atnāca, lai Viņš kļūtu par vienu no mums, Viņa dzīvība mūsos, lai turpinātu Vārdu. "Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds kļuva miesa un mājoja mūsu vidū. Tas pats vakar, šodien un mūžīgi." Tas pats Dievs! Tieši tāpēc Viņš atnāca – lai izdarītu to.

133 Un tā, mēs redzam šajā apstiprinājumā, izpirkt mūs atpakaļ Sev, izpirkt ietiepīgos bērnus, kuri ir nomaldījušies šajos morgos...un atkal atgrieztos pie Vārda, atpakaļ pie apliecinātā Vārda!

134 Un tā, tie ebreji, kad atnāca Jēzus, viņi varēja pateikt: "Mums ir Vārds. Mums ir Vārds. *Lūk*, ko teica Mozus. Mēs esam Mozus mācekļi." Jēzus, tikai divpadsmit gadus vecs, diskutēja ar viņiem. Un tad, kad... Saprotiet, lūk, ko cilvēks dara ar to.

135 Bet Jēzus teica: "Ja Es nedaru Mana Tēva darbus, tad neticiet Man. Jo tie darbi, kurus Tēvs Man ir devis darīt, tie apliecina, kas Es esmu."

136 Kurš? Jebkurš cilvēks, kas ir Dieva sūtīts, Dievs liecina par tiem darbiem, kurus Viņš ir nolēmis viņam darīt. Ja tā nenotiek, ja Raksti to neatbalsta, tad atstājiet to.

137 Pat Vecajā Derībā viņiem bija veids uzzināt, vai tas ir pareizi vai nē. Viņus aizveda uz...sapņotāju vai pravietotāju, vai kas nu tas bija, viņi tika aizvesti pie Urīma un Tumīma. Tā bija pārdabiska Gaisma.

138 Dievs vienmēr ir pārdabisks, darbojas pārdabiskajā. Kamēr vien tur ir Dievs, tur ir pārdabiskais, ja tas ir Jehova-Dievs.

139 Un kad... Nav nozīmes, cik labi izklausījās tas sapnis, ja tas neatspoguļojās Urīmā un Tumīmā, tad tas bija nepareizs.

140 Tagad vairs nav tās vecās Ārona priesterības, kāda tā bija agrāk, bet mums joprojām ir Urīms un Tumīms. [Brālis Branhams rāda Bībeli–Tulk.] Šī te ir Jēzus Kristus atklāsme, kas atklāj Viņu šajā Vārdā. Un jebkas, kas ir pretrunā ar šo Vārdu, nav Dievs; pretrunā tam. Bet Dievs runā par Sevi pats. Viņš identificē Sevi ar Savu Vārdu.

Tieši ar to Jēzus sakāva sātanu: "Ir rakstīts..."

141 Tad sātans atkal pienāca klāt un atkal cieta neveiksmi. Viņš teica: "Jā, bet ir arī rakstīts..." Bet tajā reizē, kad viņš pienāca, viņš uzdūrās augstspriegumam. Tajā reizē viņš apdedzināja sev spārnus. Viņš uzreiz atlēca nost no turienes.

142 Viņš teica: "Ir rakstīts: 'Cilvēks nedzīvos no maizes vien, bet no katra Vārda, kas iziet no Dieva mutes.' Atkāpies no Manis, sātan!" Redzat?

143 Paskatieties, kas notika. Dievs vienmēr ir identificējis Sevi ar Savu apsolīto Vārdu. Lūk, ja tie farizeji būtu paskatījušies atpakaļ, ka Mozus teica: "Tas Kungs, jūsu Dievs, cels pravieti, tādu kā es." Tas bija Rakstos.

144 Bet nav brīnums, ka Jēzus pateicās Tēvam, sacīdams: "Es pateicos Tev, Tēvs, ka Tu esi apslēpis to no gudrajiem un saprātīgajiem, un atklājis to bērniņiem, kas mācīsies."

145 Kad Viņš pateica Pēterim tajā dienā, kad viņi atnāca. Kad Viņš teica: "Ko cilvēki saka, kas Es, cilvēka Dēls, esmu?"

146 "Vieni no viņiem saka, ka Tu esi Elija, bet citi saka, ka Tu esi Mozus, un tā tālāk."

Viņš teica: “Bet ne jau tāds ir jautājums. Es jautāju tev.”

Viņš teica: “Tu esi Kristus, dzīvā Dieva Dēls.”

147 Viņš teica: “Svētīgs tu esi, Sīmani, Jonas dēls, jo miesa un asinis tev to neatklāja. Tu neiemācījies to kādā seminārā, neviens tev to neiemācīja, bet tā ir atklāsme.” Ak vai! “Uz šīs klints Es celšu Savu draudzi, un elles vārti to neuzvarēs,” atklāsme jeb Jēzus Kristus identifikācija.

Viņš teica: “Ja Es nedaru Sava Tēva darbus, tad neticiet Man.”

148 Tagad ejam tālāk. Mēs redzam Viņu... Tagad dosimies uz 17. nodaļu. Mēs redzam Viņu šeit, 17. nodaļā, kur Viņš parādījās Ābrahāmam pēc tā apstiprinājuma, parādot, ko Viņš grasījās darīt.

149 Un tā, atcerieties, Gars nonāk uz... Un tas Gars, kas ir draudzē, īstenajā draudzē, patiesajā draudzē, Dieva draudzē, Dieva ļaudīs; tas Gars, kas ir viņos, ir uz...tas pats Gars ir uz Kristus ar apsolījumu: “Darbus, ko Es daru, arī jūs darīsiet.”

150 Atcerieties, reiz krustā sišanas laikā, tieši pirms tās, viņi apklāja Viņa seju ar lupatu un sita Viņam pa galvu ar niedri, sakot: “Nu, ja tu esi Dieva Dēls, tad... Saka, ka tu esot pravietis. Pravieto, pravieti!” Viņi nodeva tālāk to nūju: “Pasaki mums, kurš Tev iesita.” Vai redzat to velnu? Saprotat?

151 Viņš teica: “Kā es saprotu, Tu esi liels brīnumu darītājs. Pārvērt šos akmeņus maizē. Parādi man, kā Tu to dari. Es...es...es tev noticēšu, ja Tu šādi izdarīsi, pārvērtīsi šos akmeņus maizē. Es noticēšu, es to izdarīšu.”

152 Nesen kāds vīrs man teica: “Ja tu vari uzrādīt vienu cilvēku, kas ir dziedināts, ar ārsta apliecinājumu...”

153 Es teicu: “Ak, esi žēlīgs, cilvēk, apklusti! Ak, Dievs!” Es teicu: “Es atvedīšu simtiem ārstu.”

Viņš teica: “Es esmu sagatavojis tev tūkstoš dolārus, ja tu to izdarīsi.”

154 Un es atvedu ārstus ar dokumentiem. Viņš teica: “Nu, nauda ir...”

155 Es teicu: “Es gribu šo naudu ziedot misijas darbam.” Un viņš teica... “Aizsūtīt kādu, kas tic Evaņģēlijam, uz ārzemēm.”

156 Viņš teica: “Nu, es gribu paņemt mazu meitenīti, un es ar saviem brāļiem apstāsimies apkārt, un mēs pārgriezīsim viņai roku, un tad tu dziedināsi viņu tieši šeit, mūsu acu priekšā, un mēs tev noticēsim.”

157 Es teicu: “Tu esi garīgi slims.” Pilnīgi pareizi. Tik ļoti ar velnu apsēsts cilvēks!

158 Tas pats teica: “Ja tu esi Dieva Dēls, ja Tu esi, tad nokāp no krusta.” Ak, kaut arī pati Bībele teica, ka Viņam bija jākarājas uz krusta!

159 Kajafa teica: “Viņš glāba citus, bet Sevi izglābt nevar,” nesaprazdams, ka tas bija vislielākais kompliments, kāds Viņam jebkad bija izteikts. Ja Viņš būtu izglābis Sevi, Viņš nevarētu izglābt citus. Viņam bija Sevi jāatdod.

160 Protams, Viņš zināja, kurš Viņu sita, bet Viņš nespēlē klaunu velna priekšā. Dievs nav klauns. Viņš nespēlē klaunu velna priekšā. Viņa darbi ir sūtīti tiem, kuri tic, nevis lai ākstītos.

161 Ievērojiet, Viņš parādījās viņam šeit, kad viņam bija deviņdesmit deviņi gadi, un Viņš parādījās viņam ar vārdu Visuvarenais Dievs. Šis vārds senebreju valodā ir El-Šadai.

162 Un tā, Dievam ir septiņi salikti izpirkšanas vārdi. Mēs zinām to. Un jūs nevarat atdalīt tos no Kristus. Tos nevar atdalīt. Kristus atbilda katram no šiem saliktajiem izpirkšanas vārdiem. Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Viņš... Vai jūs ticat, ka Viņš ir Jehova-Jire, “Tas Kungs sagādāja upuri”? [“Āmen.”] Tādā gadījumā, kā ir ar *Jehova-Rafa*, “Tas Kungs dziedina visas tavas slimības”? [“Āmen.”] Un, ja tas neattiecas uz Kristu, tad Viņš nebija Jehova-Jire. Tāpēc to nevar atdalīt, tas viss ir savstarpēji saistīts, un te nu tas ir. Viņš nevar būt Jehova-Rafa, nebūdams Jehova-Jire; tāpat Viņš nevar būt Jehova-Jire, nebūdams Jehova-Rafa. “Viņš bija ievainots mūsu pārkāpumu dēļ, ar Viņa brūcēm mēs tikām dziedināti.” To nekādi nevar apstrīdēt.

163 Tātad, šeit mēs redzam, ka Viņš parādās ar vārdu El-Šadai, “Visvarenais”. Patiesībā šis

vārds, ebreju vārds, šad, š-a-d, daži izrunā to kā "šeid". Šad nozīmē "krūts", kā sievietes krūts. Un Viņš parādījās viņam ar vārdu El-Šadai, kas daudzskaitlī nozīmē "tas, kam ir krūtis". "Es esmu Dievs ar krūtīm. Ābrahām, tev ir deviņdesmit deviņi gadi, staigā Manā priekšā! Esi nevainojams, tici manam Vārdam! Vienkārši turpini ticēt! Es apsolīju, kad tev bija septiņdesmit pieci; te nu tas ir, jau ir...ir pagājuši divdesmit četri gadi, kopš Es devu tev šo solījumu." Un kāds...kāds mierinājums tas droši vien bija deviņdesmit deviņus gadus vecam vīram! Un viņa spēki bija izsīkuši, un te Dievs nostājas viņa priekšā un saka: "Es esmu El-Šadai. Es esmu Dievs ar krūtīm." Āmen. "Smel savu spēku no Manis. Es esmu tavs spēks."

164 Kā...kā Jaunā un Vecā Derība, Dievs ar krūtīm. "Es esmu Dievs ar krūtīm, smel savu spēku no Manis."

165 Kā mazulis, kad viņš ir slims, satraucies; slims, vājš, viņš piespiežas pie savas mātes krūts un zīžot atgūst savu spēku no mātes. Citiem vārdiem sakot: "Ābrahām, Man tu esi tikai mazulis." Deviņdesmit deviņus gadus vecs, tas vispār nav ilgs laiks, viņa dzīve.

166 Vienkārši atcerieties, Jēzus tika sists krustā it kā vakardien. Tūkstoš gadi uz zemes...uz zemes ir tikai viena diena pie Dieva. Saprotiet, it kā Viņš būtu sists krustā vakardien.

167 Un ievērojiet: "Es esmu El-Šadai. Tu esi mazs, vājš mazulis. Bet piespiedies pie Manas krūts, pie Mana apsolījuma, un izzīd savu spēku no Manis. Es esmu radītājs, kas izveidoja debesis un zemi, nolika zvaigznes tur tālumā. Vai ir kaut kas pārāk liels Dievam? Es esmu El-Šadai, un tu esi Mans bērns. Kaut arī tu esi vājš, un Es ļauju tev tādam kļūt, lai vienkārši redzētu, ko tu darīsi ar to. Es grasos izveidot piemēru cilvēkiem nākotnē, lai cilvēks ticētu Manam Vārdam. Es stāvēšu ar to. Nav svarīgi, kas tam būs vajadzīgs, cik daudz laika, Es to izdarīšu. Es stāvēšu ar to. El-Šadai! Smelies savu spēku no Manis."

O-o, jūs teiksiet: "Ja es varētu ticēt..."

168 Viņš joprojām ir El-Šadai. Viņš joprojām ir Dievs ar krūtīm, Jauno un Veco Derību. Vienkārši smeliet savu spēku no Viņa, ak, visu, kas jums ir vajadzīgs. Zīdainis, viņš ir bezpalīdzīgs, viņam ir jāizvelk spēks no savas mātes; tas ir vienīgais veids, kā viņš var dabūt spēku. Tas ir vienīgais veids, kā ticīgais var dabūt savu spēku – izvilkt to no Dieva Vārda. Tas ir viņa stiprums, Dieva apsolījumi viņam. Stāvēt ar to un ticēt tam!

169 Un šeit ir attēlots ne tikai mazs mazulis, kad tas ir slims, satraucies, kuru māte var pielikt pie savas...savas krūts, un viņš sāk zīst un atgūt savus spēkus; viņš gūst apmierinājumu, kad viņš zīž.

170 Tieši tā ir ar īstenu Dieva bērnu. Nav svarīgi, ko saka skeptiķis, kam viņš tic. Ja jūs patiesi ticat tam, Jēzus nevar melot. Tu esi apmierināts, ka tas tev ir atklāts. Tev ir apsolījums, un nekas to neapturēs. "Uz šīs klints Es celšu Savu draudzi," saprotiet, uz garīgi atklāta patiesības Vārda.

171 Gaidot, paļaujoties savā ticībā, pieņemiet Dieva apsolījumu: "Es ticu Tev, Kungs. Tu apsolīji man dot Svētā Gara kristību. Es paļaujos uz Tavu...ticībā, savā ticībā, kas man ir Tev, es smeļos no saviem resursiem...resursus sev no...no...savai veselību no Taviem resursiem, no Vārda."

172 "Cilvēks nedzīvos no maizes vien, bet viņš izzīdīs savu spēku no Dieva krūts." No katra Vārda, kas nāk no Dieva mutes, viņš saņems spēku, kad tas nāks no Dieva mutes, Vārds.

173 Tāpat kā Ābrahāms, Ābrahāms atpūtās. Lūk, viņš bija dzīvojis kopā ar Sāru, kopš viņa bija maza meitene. Tā bija viņa pusmāsa, un viņš dzīvoja kopā ar viņu un apprecējās ar viņu. Un viņam...viņai bija... Viņa bija neauglīga. Viņai nebija bērnu. Un te nu viņa ir, viņa ir jau... Ja viņam ir deviņdesmit...deviņdesmit deviņi, tad viņa ir astoņdesmit deviņus, astoņdesmit deviņus gadus veca. "Bet, Ābrahām, atpūties Mana Vārda ticībā. Es apsolīju tev, ka Es to izdarīšu. Es esmu El-Šadai. Es esmu Dievs ar krūtīm Maniem bērniņiem, kas tic." Ja jūs negribat zīst, nu, tad vairs par to neko nesakiet, saprotiet. Bet, ja tu esi bērns, tad tu zīd, paļaujies uz katru apsolījumu!

174 Ievērojiet, īstena ticība balstās uz stingro Dieva Vārda apsolījuma klinti. Tā nekustas. Īstena ticība ir noenkurota.

175 Kā ziemeļzvaigzne, polārzvaigzne ir orientieris ikvienam kapteinim, kompass norāda viņam

tikai uz to polārzvaigzni. Un Dievs, Vārds, ir katra kristieša polārzvaigzne; ja tu esi apmaldījies, tieši Svētais Gars norāda tev uz to. Viņš neuzrādīs jums uz neko citu. Visi pārējie "ismi" un tā tālāk, un...un ar to sajauktā kristietība, lai kas tas nebūtu; tas ir kā pasaule, kas kustās, tas izmaina tās zvaigznes, bet tas nevar izmainīt polārzvaigzni. Tāpat nekas nevar izmainīt Dieva Vārdu. Noenkurojieties pie tā, turieties pie tā!

176 Un tā, īstenu ticību neizkustina ticības mācības un cilvēciskas doktrīnas, un neticība. Tā stingri stāv ar Vārdu, īstena ticība Vārdam.

177 Un uz kā gan cita jūs varētu balstīt savu ticību, izņemot Vārdu? Ja Dievs tā pateica, neizlaidiet to no rokām, tā ir taisnība. Tā nekustās. Tā smeļas no Dieva Grāmatas ar krūtīm, Bībeles, no Viņa...Viņa atribūtiem, ko Viņš apsolīja. Tas, ko Viņš apsolīja, ir Viņa Vārds. Vārds ražo pats Sevi. Pirms Vārda noteikti ir doma, tad Vārds; pēc tam Vārds tiek izpausts, un tieši no turienes tu smelies savu...savu spēku. Ticēdams! Ticēdams! Jo Radītājs... Ticēdams, kā darīja Viņš, Radītājs, kas izveidoja zemi.

178 Šeit Jaunajā Derībā ir teikts: "Kā Mozus pacēla čūsku tuksnesī, tāpat ir jātiek paceltam Cilvēka Dēlam." Tas pats mērķis. Kas tas bija? Viņi šaubījās par Dievu, un atnāca slimības un nelaimes. Un viņš pacēla augšā to čūsku. Kāpēc? Viņu dziedināšanai un viņu piedošanai. Lūk, kas tas bija. Un varš simbolizē Dievišķo tiesu, un Jēzus tika notiesāts, un Jēzus bija tā notiesātā čūska, protams. Vara termins...

179 Un tā, pēc tam, kad Viņš bija apstiprinājis derību jeb tā derība viņam tika izpausta, tas dod ticību patiesajiem Dieva dēliem. Vārds dod ticību, tas, kuram ir krūtis. Tas...tas viņiem kaut ko izdara, kad Vārds...jeb kad tiek izpausta derība, tas dod ticību patiesajiem Dieva dēliem.

180 Tātad, mēs zinām...mēs saprotam, ka šeit Viņš tika nosaukts par Elohimu. Šis vārds šeit tulkojumā arī nozīmē "Elohims". Es tikko to pārbaudīju, lai pārliecinātos. Elohims! Un *Elohims* nozīmē "Pašpietiekamais". Viņš ir El-Šadai, Elohim, Dievs ar krūtīm, Pašpietiekamais. Viņam nekas no neviena nav vajadzīgs. Viņš ir tava vispietiekamība.

181 Ievērojiet, par to ir liecināts arī šeit, es pamanīju to šodien pēcpusdienā, kad gatavojos, Ījaba grāmatā, Ījabs. Viņš ir nosaukts par "Elohimu". Un Ījabs tika izsmiets, par viņu uzjautrinājās, kā... Kāda šodienas aina! Bet Ījabs paļāvās uz Elohima apsolījumu: "Kaut arī zemādas tārpi iznīcinās šo ķermeni, tomēr savā miesā es redzēšu Dievu, kuru es redzēšu pats." Viņš paļāvās uz Elohimu, lai kas arī notiktu.

182 Viņa sieva atnāca un teica: "Tu izskaties nožēlojami, Ījab." Un tad uzradās viņa mierinātāji: "Ak, vai redzi, kas ar tevi noticis, vecozēn? Es taču visu laiku tev teicu, ka tu kļūdies. Vai redzi, kas notika?" Daudziem patīk pārmest cilvēkiem šādā veidā.

183 Ījabs bija labākais cilvēks viņa laikā. Labākais cilvēks, kāds Dievam bija uz zemes, bija Ījabs. Viņš pateica sātanam: "Nav neviena viņam līdzīga." Āmen. "Vai tu esi viņu redzējis?"
184 Sātans sacīja: "Jā, viņam viss iet kā pa sviestu. Noņem to žogu un ļauj man tikt viņam klāt. Es panākšu, lai viņš nolād Tevi sejā." Viņš izdarīja visu, ko viņš varēja, bet viņam tas neizdevās.

Ījabs paļāvās uz to apsolījumu.

185 Atnāca tie puiši un teica: "Nu, kur tad ir tas viss Dievs, par kuru tu runāji? Hm-hm, paskaties, kas...Tu...tu tici, ka Viņš ir tāds, bet paskaties...paskaties, kas tagad notiek."

186 Bet viņš joprojām paļāvās uz El-Šadai, pat neskatoties uz to, ka viņš pārklājās ar augoņiem un viņa dzīvība bija mata galā. Viņš sēdēja uz pelnu kaudzes un skrāpēja savus augoņus.

Viņa sieva teica: "Tu... Kāpēc tu nenolādi Dievu un nemirsti?"

Teica: "Tu runā kā negudra sieviete." Ak vai!

187 "Tas Kungs deva, un Tas Kungs ņēma, svētīts lai ir Tā Kunga Vārds. Es uzticos Elohimam. Pat ja Viņš iznīcinās šo ķermeni, zemādas tārpi to apēdīs, tomēr savā miesā es redzēšu Dievu, kuru es redzēšu pats; to redzēs manas acis, nevis kādas citas." Viņš iznāca Mateja 27. nodaļā, kad

augšāmcēlās tie svētie, iznāca un iegāja, bet tieši...iegāja pilsētā. Tieša līdzība par šodienu, joprojām gaidām, uzticamies apsolījumam.

188 Ievērojiet, pēc tam, kad Viņš parādījās ar šo vārdu, ar vārdu Visuvarenais Dievs...

189 Tātad, draudze, tagad mēs varbūt tikai nedaudz pieskarsimies arī mācībai, tas jums var šķist nedaudz samudžināti. Ja jūs tam neticat, tā ir jūsu darīšana. Mēs šeit vienkārši... Es vienkārši runāšu tā, kā es domāju. Jums ir tiesības domāt tā, kā jūs gribat domāt.

190 Bet, ievērojiet... Bet visas šīs lietas bija "līdzības, ēnas un piemēri", kā par tām ir teikts Bībelē. Tās visas tādas ir. Un tas ir: Dievs darbojās ar Ābrahāmu tajā ceļā tieši tāpat, kā Viņš darbosies ar Ābrahāma ķēnišķīgo dzimumu tajā ceļā. Ievērojiet, tāpat Viņš rīkojas arī ar ebrejiem. Tas viss sākās tur, tajā apsolījumā par derību; visām tautām, visiem cilvēkiem.

191 Ievērojiet, pēc parādīšanās ar šo Visuvarenā Dieva vārdu... Un viņam bija atklāts, ka Viņš ir Tas Pašpietiekamais. Viņam nebija nekādu palīgu; Viņam tādus nevajadzēja, nekādus sekretārus. Viņš bija viens pats, Dievs. Viņš bija Dievs, viens pats. Un Viņš parādījās Ābrahāmam ar šo vārdu, un, kad Viņš parādījās viņam šajā vārdā, un Ābrahāms atpazina, kas Viņš ir, Viņš izmainīja Ābrahāma vārdu. Lūk, tagad viņš ir nonācis līdz ticēšanas pilnībai. Vai redzat, kur ir nonākusi draudze? Es ceru, ka jūs varat lasīt starp rindiņām. Nonāca līdz vietai, kad Viņš atklāja viņam, kas Viņš ir, un tad Viņš izmainīja Ābrahāma vārdu, lai varētu piepildīties tas apsolījums.

Nu, jūs teiksiet: "Tam nav nekāds sakars ar vārdu."

192 Tad kāpēc Viņš izmainīja Ābrahāma vārdu no Ābrams uz Ābrahāms? Kāpēc Viņš izmainīja Jēkaba vārdu no *Jēkabs* "viltnieks" uz *Israēls* "Dieva valdnieks"? Kāpēc Viņš izmainīja Saula vārdu uz Pāvilu? Protams, viņa vārdam, protams...protams, ir kāda nozīme. Noteikti. Ja tev ir dots nepareizs vārds, tad Dievs to izmainīs, ja Viņš ir tevi aicinājis. Tieši tā.

193 Ievērojiet, šeit Viņš izmainīja viņa vārdu no Ābrams uz *Ābrahāms*, kas nozīmē "tautu tēvs", pievienojot "h-a-m", Ābrahāms. Tāpēc Viņš izdarīja to šādi, lai varētu tikt piepildīts viss apsolījums. Un tagad šis dēls, kurš jau tik sen bija apsolīts, varēja kļūt redzams jeb, citiem vārdiem sakot, varēja atklāties, kad Viņš izmainīja viņa vārdu un kad viņš atpazina, kas Viņš ir. Viņš varbūt bija...varbūt domāja, ka tur bija vesela grupa ar viņiem; taču viņš atpazina, ka tas bija Elohims, Dievs viens pats. Un, kad Viņš to izdarīja, tad Viņš izmainīja viņa vārdu. Viņš teica: "Tagad, Ābrahām, tevi vairs nesauc par Ābramu, bet par *Ābrahāmu*, jo Es tevi esmu padarījis par 'tautu tēvu'." Ābrahāms, lūk, viņš jau ir atbilstošā stāvoklī. Viņš ir tajā stāvoklī pēc atklāsmes par to, kas Viņš ir. Viņš tagad ir tādā stāvoklī, lai redzētu atklāto dēlu.

194 Tas Dēls ir gatavs atnākt, atklāties. Ak, Ābrahāma bērni!

195 Ievērojiet, Viņš mainīja Sava vēstneša vārdu tieši pašā beigu laikā. Tieši tad, kad viņam bija deviņdesmit deviņi gadi, bija palicis vēl viens gads, un Viņš izmainīja viņa vārdu no Ābrams uz Ābrahāmu. Mainot viņa vārdu, pievienoja "h-a-m", kas nozīmē "tēvs". Viņam bija jākļūst par tēvu, apsolījuma tēvu; tēvu, apsolījuma.

196 Ak, ja jums ir garīga izšķiršana...paklausieties! Pēc atklāsmes par Viņa Vārdu, par to, kas Viņš ir, Viņš izmainīja viņa vārdu. Un tā, pēc atklāsmes, lūk, Viņš nonāca uz zemes: "Tā nav nekāda Dievu grupa, tur ir Viens," lūk, ir pienācis laiks atklāsmei par apsolīto Dēlu, kas ir apsolīts, atklāties Ābrahāma ķēnišķīgajam dzimumam, apsolījumam.

197 Paskatieties, Viņš izmainīja to no Veslija, baptistiem, prezbiteriāņiem, pentakostiem... Es nezinu, vai teikt to vai nē. Jums nav obligāti tam jātic. Bet es ceru, ka jūs man piedosiet, jo es nevēlos jūs aizvainot.

198 Bet skatieties, vēl nekad visā laika vēsturē nav bijis vēstneša Dieva draudzēm, tāda līdera kopš reformācijas laikiem, kāds līderis mums ir šodien, Bilijs Grehams, pareizi, jo viņš ir apbraucis visu pasauli. Saprotat? Un ievērojiet, mums vēl nekad nav bijis tāda vīra, neviena no reformatoriem... Paņemsim Senki, Mūdiju, Finiju, Kalvinu, Noksu, lai kas tas nebūtu, Vesliju,

Luteru – vēl nav bijis tāda cilvēka, kura uzvārds beigtos ar "h-a-m". Vienīgais vēstnesis, kas mums ir bijis visos draudzes periodos ar uzvārdu, kas beidzas ar "h-a-m", ir G-r-e-h-a-m, Grehams.

199 Un "Greham" ir seši burti, un seši ir cilvēka skaitlis, cilvēka diena; cilvēks tika radīts 1. Mozus grāmatā 1:26 sestajā dienā. Bet septiņi ir Dieva skaitlis; septītajā dienā Dievs atpūtās. Nevis seši, kas parāda, ka šis G-r-e-h-a-m būs pie tās draudzes, kas atrodas pasaulē; bet A-b-r-a-h-a-m, Ābrahāms, tas ir septiņi burti.

200 Teiksiet: "Tiem skaitļiem nav nekādas nozīmes." Tad jūs nezināt savas Bībeles skaitļus. Saprotat? Tad jūs noteikti sapratīsiet to nepareizi. Protams.

201 Dievs ir "pilnīgs" trijniekos, tiek "pielūgts" septiņniekos, un "kārdinājums" ir *četrdesmit,* un "jubileja" ir *piecdesmit*, ak, ko vien jūs vēlaties! Visa tā matemātika, Bībele saskan ar matemātiku.

202 Ievērojiet, sestais ir vēstnesis, kas tiek sūtīts uz pasauli. Un ievērojiet, septītais ir Dieva skaitlis.

203 Un ievērojiet, ka šajā parādīšanās laikā jeb Dēla atklāšanās laikā, kad... Tas tiks atklāts, Dēls. Viņi jau bija atpazinuši Viņa Vārdu, uzzinājuši, kas Viņš ir. Viņš ir El-Šadai, Visvarenais, Elohims. Bet nu mēs esam nonākuši līdz laikam, kad ir jāatklājas apsolītajam Dēlam. Dēls, pats Īzāks, kurš ir apsolīts, ir gatavs parādīties uz skatuves.

204 Un Viņš nevarēja to izdarīt, kamēr nebija nosūtījis un izmainījis viņa vārdu no Ābrams uz Ābrahāmu, jo viņš bija "tautu tēvs". Ievērojiet, ham, h-a-m, "tēvs, tautu tēvs".

205 Paskatieties, kā tas atbilst Malehijas 4. [3] nodaļai: "Atjaunos ticību, atpakaļ pie tēviem", Ābrahāma dzimumam ir jātiek atjaunotam uz tāda veida ticību, kāda bija Ābrahāma tēvam, viņa ķēnišķīgajai sēklai. Maleahijas 4. [3.] nodaļai ir jātiek piepildītai, lai atkal atjaunotu to ticību, kas reiz bija tajā laikā, pašā sākumā, atjaunotu to Ābrahāma ķēnišķīgajam dzimumam. Tas ir apsolījums. Tieši šāds apsolījums. Ķēnišķīgajam dzimumam ir jātiek atklātam un ar...ar... Ķēnišķīgais dzimums, kas ir Kristus ķēnišķīgais dzimums. Kristus ir ķēnišķīgais dzimums. Un tas dzimums ir Svētais Gars, kas atrodas to cilvēku sirdīs, kuri tic Dievam, kuri tur Viņa Vārdu, un Dievs darbojas caur viņiem, nesdams to pašu vēstījumu. "Vēl nedaudz, un pasaule vairs Mani neredzēs, bet jūs Mani redzēsiet; Es būšu ar jums, pat jūsos. Un tos darbus, ko Es daru, arī jūs darīsiet." Redziet, atklāj to šeit pēdējās dienās, kā tam ir jāatnāk.

206 Lūk, tagad paskatieties uz 18. nodaļu. Uzreiz pēc vārda maiņas Dievs parādās, lai atklātu Sevi miesā. Pēc tam, kad Vārds ir darīts zināms, kas Viņš ir, Dievs parādās miesā. Ābrahāms vienā karstā dienā... Tikai dažas nedēļas jeb mēnešus pirms Sodomas sadedzināšanas un Īzāka parādīšanās uz skatuves. Un ievērojiet, Ābrahāms sēž ārā zem sava ozola.

207 Bet Lats atrodas tur Sodomā, un viņi izbauda šīs pasaules izpriecas. Tomēr viņš ir... Mācītājs Lats, viņam droši vien tur bija jauka, neliela draudze. Lai ko viņš darīja, Bībelē ir teikts: "Tā laika ļaunums un grēki mocīja viņa taisnīgo dvēseli." Tāpēc viņam droši vien bija tāpat kā daudziem mūsdienu Latiem šodien, bet viņš zināja, ka viņš nevarēja neko par to sacīt. Tā ka, ievērojiet, tur nu viņš bija.

208 Bet Ābrahāms pēc tam, kad Viņš bija atklājies viņam, tas ir, Elohims, kurš ar viņu runāja. Lūk, viņš sēž zem ozola, un, lūk, nāk trīs vīri, iedami kā parasti cilvēki. Paskatieties, kā Ābrahāmu ietekmēja tā atklāsme par to, kas ir Dievs, ko tas ar viņu izdarīja. Pēc tam, kad viņa vārds tika izmainīts no Ābrama uz Ābrahāmu, viņš ieraudzīja nākam trīs vīrus, un viņš šos trīs nosauca par Vienu: "Mans Kungs." Viņus trīs kā Vienu. Tā tas nebija ar numur seši, Latu; viņš ieraudzīja nākam divus, un viņš teica: "Mani kungi." Ābrahāma redzējums un atklāsme parādīja viņam, ka Viņš bija Pašpietiekamais Elohims. Viņa dzimumam ir jāsaņem tas pats.

209 Paskatieties, kā Viņš atklāja Sevi, kā Viņš darīja Sevi zināmu, vai nu viņam bija taisnība vai nē. Paskatieties, kādu zīmi Viņš parādīja tam patiesajam ticīgajam. Ko tad Viņš izdarīja, lai darītu viņam zināmu, ka tas bija Elohims?

210 Un tā, viņš teica: “Mans Kungs.” Tas ir ar lielo burtu, K-u-n-g-s. Jebkurš mācīts vīrs, jūs to zināt; jebkurš mācīts vīrs zina, ka tas ir Elohims, Pašpietiekamais, Elohims.

Reiz kāds cilvēks sacīja man: “Tu taču nedomā, ka tas bija Dievs?”

211 Es sacīju: “Protams, domāju. Ābrahāms teica, ka tas bija Dievs. Viņš runāja ar Viņu; viņam vajadzētu to zināt.” Jā.

212 “O-o,” viņš sacīja, “tu gribi teikt, ka Dievs stāvēja tur un ēda tā teļa gaļu, un...un dzēra govs pienu, un ēda kukurūzas maizi, vai kā nu tu to sauc?”

213 Es teicu: “Viņš tā darīja. Nu, tu vienkārši nepazīsti mūsu Dievu.” Nu, ak, Viņš varēja vienkārši... Nu, Viņš vienkārši pasniedzās...

214 Mēs sastāvam no sešpadsmit elementiem: naftas, kosmiskās gaismas, potaša, kalcija un tā tālāk, tikai ešpadsmit elementi. Viņš vienkārši savienoja tos visus kopā, iepūta tajā un sāka staigāt lejā uz zemes. Es esmu tik priecīgs, ka Viņš ir tāda veida Tēvs. Pat ja zemādas tārpi iznīcinās šo ķermeni, Viņš tomēr jūs pasauks. Viņš apsolīja, ka Viņš to izdarīs. Viņš ir Elohims. Viņš pagrāba vēl vienu sauju un teica: “Nāc šurp, Vērmele,” vai kurš nu tas bija no eņģeļiem, “un nāc lejā. Aiziesim uz turieni un paskatīsimies uz Sodomu, paskatīsimies, kas tur notiek.”

215 Un Ābrahāms, pēc tās atklāsmes viņš to redzēja, un viņš zināja, ka tas bija viens Dievs. Un viņš redzēja to, un viņš teica: “Mans Kungs, panāc sānis, apsēdies, ļauj man nomazgāt Tavas kājas.” Lūk, viņš vispār neteica “Kungs...” Un paskatieties, tur tas ir...tas ir ar lielo burtu. To visi zina. Man ir “Emphatic Diaglott” Bībele. Saprotiet, tas ir ar lielo burtu K-u-n-g-s, “Kungs”, Elohims, Pašpietiekamais. Teica: “Atļauj man atnest nedaudz ūdens un nomazgāt Tev kājas, un iedot Tev gabaliņu maizes, un tad Tu vari turpināt Savu ceļu.”

216 Paklau, es jau te esmu pārāk aizkavējies. Labāk es pasteigšos. Es...es gribu nonākt līdz šejienei, bet es nezinu, kad es varēšu to izdarīt. Vienkārši pacietiet mani vēl tikai nelielu brītiņu, labi? [Sanāksme saka: “Āmen.”]

217 Ievērojiet, Elohims, Pašpietiekamais, Dievs. Un Viņš pateica... Paskatieties, ko Viņš izdarīja.

218 Un tā, divi no viņiem sāka...viņi visu laiku skatījās uz...uz Sodomas pusi.

219 Un Viņš sacīja: “Vai tu domā, ka Es turēšu to noslēpumā no Ābrahāma?” Viņš neko nedara, kamēr Viņš neatklāj to Saviem praviešiem. Saprotiet, Viņš dara viņiem to zināmu. Un Viņš sacīja: “Es to neslēpšu, jo viņš...viņš ir Dieva svētīts, un viņš mantos šo zemi un tā tālāk. Viņa dzimums būs...citiem vārdiem sakot, viņš būs daudzu tautu tēvs. Es to no viņa neslēpšu. Es darīšu to viņam zināmu.” un tā, Viņš pateica...sāka viņam atklāt.

220 Un Viņš teica: “Ābrahām,” nevis Ābram. “Ābrahām, kur ir tava sieva, S-ā-r-a?” Kā Viņš to zināja? Nu, tikai dienu iepriekš viņš bija Ābrams, kādu dienu vai divas iepriekš. Un viņa bija Sāraja, bet tagad viņa ir Sāra. Un viņš ir Ābrahāms. Teica: “Ābrahām, kur ir tava sieva Sāra?”

Ābrahāms sacīja: “Viņa ir teltī, aiz Tevis.”

221 Viņš teica: “Es apmeklēšu tevi saskaņā ar dzīves laiku. Un tas solītais dēls, kas ir apsolīts, jau ir gatavs parādīties uz skatuves. Tev tas būs.”

222 Un Sāra it kā pasmējās pie sevis, sakot: “Vai es, būdama veca, atkal baudīšu prieku ar savu kungu, un arī viņš ir vecs?” Kaut ko tādu, jo viņai bija...viņai bija deviņdesmit gadi, bet viņam bija simts. “Un vai tad es varētu to darīt atkal?”

223 Un tas eņģelis, vēstnesis, Dievs cilvēka miesā, teica: “Kāpēc viņa smējās?”

224 Tas bija apstiprinājums. Kāpēc? Tas parādīja, ka tā atklāsme bija pareiza. Tas parādīja, ka tas, kā viņš bija Viņu nosaucis, par Elohimu, bija pareizi. Tāpēc ka Viņš bija Vārds. Tas bija... Vēstulē Ebrejiem 4. nodaļas 12. pantā ir teikts: “Dieva Vārds ir asāks par abās pusēs griezīgu zobenu un atpazīst sirdī esošās domas un nodomus.” Un, kad Ābrahāms to ieraudzīja, tad viņš bija

pārliecināts, ka viņš var nosaukt Viņu par "Elohimu". Elohims, Viņš bija Vārds, "tas pats vakar, šodien un mūžīgi".

225 Ievērojiet, kad uz skatuves iznāca Jēzus, Ābrahāma ķēnišķīgais dzimums, Viņš atklāja Sevi Ābrahāma dabiskajam dzimumam tajā pašā zīmē. Un viņi nosauca Viņu par "Belcebulu". Tas padarīja viņus aklus, neticīgos, padarīja viņus aklus un izraisīja viņu zaimošanos, un aizsūtīja viņus uz elli. Bet tas deva mūžīgo redzi ticīgajiem, kuri bija paredzēti mūžīgajai dzīvībai.

226 Ievērojiet, Jēzus apsolīja, ka pēdējās dienās, tieši pirms Cilvēka Dēla atnākšanas, ka Viņš atnāks un atklās Sevi; ka tajās dienās, kad atklāsies Cilvēka Dēls, šis Ābrahāma ķēnišķīgais dzimums redzēs to pašu zīmi. Lūk, ievērojiet, kad Viņš teica, tas ir...tas ir Lūkas evaņģēlija 17:28 un 30: "Un kā tas bija Sodomas dienās..." Lūk, to teica Jēzus. Es neesmu atbildīgs par to. Viņš... Mana atbildība ir to pateikt, pateikt to, ko Viņš teica. Bet Jēzus teica šādi: "Kā bija Sodomas dienās, tā būs atnākšanā, Cilvēka Dēla atnākšanas laikā," lūk, ievērojiet, "tajās dienās, kad atklājas Cilvēka Dēls, kad Cilvēka Dēls atklājas Savai draudzei." Tāpat kā Ābrahāmam.

227 Viņš bija Dievs, Viņš pastāvīgi nonāca, apstiprināja derību; viņš atpazina, kas Viņš ir, un viņa vārds izmainījās. Ievērojiet, tas mainījās, tieši pirms Viņš uzkāpa uz tā pakalna, lai apskatītu Sodomu, tieši pirms atnāca apsolītais dēls.

228 Jēzus runāja par to pašu ainu. Jēzus lasīja to pašu Bībeli, ko lasu es un ko lasāt jūs. Ja jūs gribat uzzināt, kas tas bija, atgriezieties pagātnē un paskatieties, ko viņi darīja Sodomas dienās. Paskatieties, ne tik daudz Noass dienās (Viņš runāja par viņu amorālumu, kā viņi ēda, dzēra, precējās, izprecināja), bet Sodomā.

229 Lūk, "ūdens vairs nebūs", Dievs apsolīja to ar varavīksnes zīmi. Viņš deva mums zīmi. Viņš vienmēr dod zīmes. Varavīksne... Un Viņš vienmēr atceras Savas zīmes. Vienmēr ir uzticīgs tai visus gadus, nekad neaizmirst parādīt šo varavīksnes zīmi. Viņš vienmēr dod Savas zīmes. Pievērsiet uzmanību.

230 Un ar šo zīmi Viņš apsolīja, ka vairs neiznīcinās pasauli "ar ūdeni", bet Viņš patiešām pateica, ka tā "sadegs". Un pievērsiet uzmanību, ka Jēzus šeit saka: "Kā tas bija Sodomas dienās," pagānu pasaulei bija jātiek iznīcinātai. Sodomieši!

231 Un tā, paskatieties uz valstu morāli. Paskatieties uz draudzes morāli – tieši tāda kā Lats. Paskatieties, kas notiek viņu vidū: cilvēks, G-r-a-h-a-ms, rausta viņus gabalos, tos politiķus, dabiskajai draudzei. Lūk, garīgajā draudzē...

232 Vienmēr ir trīs cilvēku kategorijas, tie ir ticīgie, neticīgie un liekuļi. Tādi ir katrā grupā. Ja jūs justu to spiedienu, ko sajutu es, tad jūs zinātu, ka šodien viņi ir tieši šeit. Tāpēc tad jūs...un visi trīs. Ievērojiet, te nu tas ir, šī trīs kategorijas ir vienmēr un visur.

233 Un tā, ja jūs varat to ieraudzīt, tāpat ir jābūt, kad Cilvēka Dēlam ir jāatklājas Ābrahāma ķēnišķīgajam dzimumam caur Kristu (Kristus ir tas ķēnišķīgais dzimums), kad Viņš tiek atklāts pēdējās dienās. Tātad, pasaule atrodas tieši šādā stāvoklī, jo saule, kas uzlēca austrumos, noriet rietumos. "Un tā bija drūma diena," tika veidotas organizācijas, konfesijas, "bet vakarā būs vēl gaisma," teica pravietis Jeremija. Lūk, un tajās dienās, kad tas Dēls, tas iznāks no konfesiju mākoņiem, lai atklātu Sevi, Viņš teica, ka pasaule būs tieši tādā pašā stāvoklī, kāda tā bija Sodomas dienās, un Cilvēka Dēls atkal atklās Sevi Saviem cilvēkiem. Paskatieties, kā Viņš atklāja to Īzāka dzimumam; paskatieties, kā Viņš gatavojas atklāt to ķēnišķīgajam dzimumam, līgavai, karaliskajai...ķēniņienei. Ķēniņiene ir karaliskais dzimums.

234 Tāpat kā Dievs izveda tautu no tautas Ēģiptē, tāpat Viņš izved draudzi no draudzes jeb līgavu no draudzes; draudzi no draudzes. Bet atlikušie no sievas dzimuma, tie, kas tika atstāti, "tur būs raudāšana, vaidēšana un zobu trīcēšana", jo viņu lukturos nebija eļļas, Svētā Gara, kas to vienmēr simbolizē. Te nu tas ir.

235 Viss ir nostājies savā vietā. Un tagad paskatieties uz to pauguru. Lūk, draudze... Ābrahāms, Lats, sodomieši. Pasaule, draudze, izredzētie. Draudze, līgava no draudzes. Mums viss ir nostājies

savā vietā. Pasaule virzās tieši uz to.

236 Izkropļojums! Viss ir izkropļots. Tas ir... Es jums saku, viss ir hibrīds. Viņi...

237 Būdams ceļā, es redzēju lielu izkārtni, uz kuras bija rakstīts: "Hibrīda kukurūza." Nu, tā taču nav laba. Nē. Tam vajadzētu likt jums, ateistiem, palēkties. Dievs teica: "Lai katra sēkla nes pēc savas kārtas." Un jūs varat krustot kukurūzu un panākt, lai šī kukurūza izskatās labāk, bet jūs nevarat to atkal iestādīt; tajā nav nekādas dzīvības.

238 Un tieši to pašu mēs esam izdarījuši ar draudzi. Mēs esam izskaistinājuši to un izrotājuši ar konfesionāliem vizuļiem, bet tajā nav nekādas dzīvības. Tā nevar atkal atražot to Bībelisko pierādījumu. Saprotat? Tā nevar atnest Jēzus Kristus augšāmcelšanās pierādījumu. Tas ir kaut kāds hibrīds.

239 Labāk apģērbti cilvēki, labāk apmaksāti, lielākas konfesijas, bagātākas, Lāodikejas periodā, precīzi. "Bagāts, tev nekas netrūkst; bet nezini, ka esi nelaimīgs, nožēlojams, akls un nabags, kails, un nezini to." Ja cilvēks zinātu, ka viņš ir kails, ar viņu varētu parunāt. Bet, ja viņš to nezina, tas ir nožēlojams, bēdīgs stāvoklis. Neniciniet cilvēkus, bet žēlojiet viņus. Kā būtu, ja jūs atrastos šādā stāvoklī? Kā būtu, ja Vārds nebūtu jums atklāts, ko jūs darītu? Kam vēl būtu nozīme, ja jūsu acis būtu tik aklas, ka jūs nespētu to ieraudzīt? Tas ir nožēlojams skats.

240 Pilnīgi precīzi, pozicionāli. Nav vairs vietas, kur uzlikt pirkstu; tur nu tas atrodas, tieši tā, kā Viņš teica, ka tas notiks. "Šīs zīmes būs pēdējās dienās." Vai redzat, kur tas viss atrodas, pilnīgi precīzi.

241 Un tā, skatieties, krustošana. Jūs zināt, ja es kaut ko... Paņemiet... Kā paņemt, piemēram, ēzeli un sakrustot to ar zirgu, tas ir, ar ķēvi, kas no tā sanāktu? Sanāktu mūlis. Bet tas mūlis vairs nevar vairoties. Saprotat? Dievs pateica: "Lai katra sēkla nes pēc savas kārtas." Nu, no kurienes tad nāk jūsu evolūcija? Jūsu pašu projekts ir atzinis par nederīgu to, kam, pēc jūsu vārdiem, jūs ticat. Dievs pateica: "Lai katra sēkla nes pēc savas kārtas." Tas vairs nevar vairoties. Nē, nē. Ar to ir cauri.

242 Un es uzskatu, ka mūlis ir viena no visneaudzinātākajām būtnēm, kādas esmu redzējis. Tu viņam nevari iemācīt neko. Viņš tur sēdēs ar tām lielajām, garajām ausīm, ziniet, un viņš gaidīs līdz pēdējai minūtei pirms savas nāves, lai tev iespertu. Viņš vienkārši...

243 Tu viņam neko nevari iemācīt. Tas atgādina man... Viņš tur sēdēs, un tu sāksi viņam kaut ko stāstīt... Tas man atgādina dažus šodienas cilvēkus, kuri apgalvo, ka ir ticīgi. Sēž tur ar lielām, garām ausīm un: "Brīnumu laiks ir beidzies. Ī-ā! Ī-ā! Ī-ā!" Viņš nezina, no kurienes viņš nāk. Viņš vispār neko nezina par to. Vienīgā lieta, ko viņš zina, ir kaut kāda draudzes mācība.

244 Bet ļaujiet man jums pateikt, es cienu tīrasiņu. Ak, viņš var pastāstīt jums par savu izcelsmi. Viņš var pateikt jums, kas ir viņa tētis, kas ir viņa mamma, kas ir viņa vecmāmiņa, vectētiņš. Viņš ir šķirnes.

245 Tāpat arī šķirnes kristieši var izsekot tam līdz pašai Apustuļu darbu grāmatai un redzēt, no kurienes viņi ir, šķirnes kristietis, dzimis no tā paša Gara, tā pati lieta, rīkojas tādā pat veidā.

246 Ar tiem pašiem vajātājiem; ēzeļi un zirgi barojas kopā. Tā tas ir. Te nu tas ir. Kaut arī tas ir neizbēgami. Šis ir hibrīdu laiks.

247 Nesen es redzēju vienu rakstu žurnālā "Readers Digest": "Ja sievietes turpinās ēst šo hibrīdo gaļu un...un pārējo, viņām vairs nevarēs būt bērni. Viņas mainās. Viņas kļūst platākas plecos un šaurākas gūžās." Nu, tā tas ir, ziniet, cilvēks vienmēr iznīcina sevi ar civilizāciju.

248 Atgriezieties pie Dieva! Ticiet Dievam! Atgriezieties pie oriģinālās sēklas. Atgriezieties un ticiet tam! Jūs esat lasījuši manu...tas ir, jums ir mani ieraksti, droši vien esat tos dzirdējuši: "Oriģinālā sēkla" un "Līgavas koks", un tās lietas, kas ir patiesas. Tas Kungs to zina.

249 Šīs lietas tika paredzētas jau daudzus mēnešus iepriekš. Jūs, ļautiņi, tas, ko jūs šeit redzat,

redzat notiekam, tas vēl ir sīkums. Pajautājiet cilvēkiem, kas ir mums līdzās, pajautājiet, vai kādreiz tas ir bijis nepareizi. Tas stāsta par cilvēkiem, zemestrīcēm, par to, kas notiks. Svētais Gars mums stāsta. Vai taisnība? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Šeit ir cilvēki, kuri ir bijuši... Protams! Un par dažādiem cilvēkiem.

250 Piemēram, par Merilinu Monro, ilgi pirms viņas nāves. Viņi saka, ka viņa izdarīja pašnāvību. Viņa to neizdarīja. Viņa nomira no sirdstriekas. Absolūti.

251 Tas vīrietis, tas cīkstonis, Mažino līnija Vācijā, visas šīs lietas, tūkstošiem gadījumu, katru reizi ar nevainojamu precizitāti. Tas nevar būt nekas cits kā vien Svētais Gars. Saprotat? Saprotat? Viņš apsolīja to.

252 1933. gadā Viņš pateica septiņas lietas, kas notiks. Un šobrīd ir piepildījušās tās visas, izņemot divas, nevainojami, pilnīgi precīzi. Ka pat tiks ievēlēts prezidents Kenedijs. Tas ir tepat manās piezīmēs, pateikts pirms trīsdesmit trīs gadiem, precīzi. Ka tiks uzcelta Mažino līnija, vienpadsmit gadus pirms tās uzcelšanas. Ka celsies Hitlers un...un fašisms, un...un nacisms, un visi apvienosies komunismā, un ka komunisms iznīcinās katolicismu. Tā tas notiks, jā, lai ko arī viņi darītu. Un parādīja, pateica, ka būs Ekumeniskā padome un ka visas draudzes sanāks kopā un izveidos tēlu, ko sauc par zvēra zīmi. Jūs redzat, ka viņi jau ir ceļā uz to, tieši tagad. Pilnīgi pareizi. Tam ir jānotiek, jo tas vēl nekad nav bijis kļūdaini.

253 Ikviens, kas to zina, ikviens, varat pārbaudīt pa visu pasauli, tas nekad nav bijis kļūdaini. Mēnešiem un gadiem uz priekšu, tas vienkārši nevainojami trāpa mērķī. Tas ir Dievs jūsu vidū, ļaudis; Dievs mūsos, Svētais Gars. Ievērojiet, Jēzus teica, ka karaliskais dzimums tiks apliecināts tādā pat veidā, šeit, Lūkas 17. nodaļā. "Ak, atgriezieties, ak, izkliedētie, no savām konfesijām pie savējiem."

254 Jebkurš no mums var ticēt, ka Dievs... Ja jūs ticat Dievam, jūs zināt, ka Dievs dziedina slimos. Par to nav šaubu. Nu, ja jūs neticat tam... Ziniet, tajos laikos cilvēki teica: "Jehova, mēs zinām, ka Viņš var dziedināt, bet glābt Viņš nevar." Bet tagad: "Viņš var glābt, bet dziedināt Viņš nevar." Redziet, tas ir tas pats velns, tā pati lieta. Viņš ir gan Glābējs, gan Dziedinātājs. Viņš ir Jehova-Jire un Jehova-Rafa.

255 Ak, atgriezieties! Atcerieties, Viņš apsolīja šādu stāvokli, ka viss atradīsies tieši tādā stāvoklī, kā tas ir tagad; to, kas notiks. Viņš teica, ka tas notiks, un tam noteikti ir jānotiek.

256 Draugi, atvainojiet. Es esmu noturējis jūs pārāk ilgi. Tikai uz brītiņu nolieksim mūsu galvas, es grasos... Es pabeigšu to, varbūt rītvakar. Man šeit vēl ir sešas lappuses ar piezīmēm. Tikai uz brītiņu nolieciet savas galvas. Visi esiet cieņpilni.

257 Varbūt jūs man nepiekrītat, jums ir tiesības uz to. Man ir tiesības izteikt to, ko es domāju. Es ņēmu Rakstus. Lūk, nav nozīmes, ko es teiktu, ja Dievs to neatbalsta, tad Urīms un Tumīms nedarbojas, tad tas tiek noraidīts. Nav nozīmes, cik labi tas izklausās un cik reāli tas izklausās, Urīmam un Tumīmam tas ir jāparāda. Tai sēklai ir jāatdzīvojas; ja tas nenotiek, tad tas nebija tā.

258 Un tā, dziedināšanai, es esmu centies teikt jums, ka es neesmu dziednieks. Ir daudzi cilvēki, kas sauc sevi par dziedniekiem. Turklāt ir daudz kritiķu, kuri cilvēkus sauc par dziedniekiem tikai tādēļ, lai kritizētu. Viņu sirdis nav kārtībā ar Dievu. Saprotat? Ikviens zina, ka neviens cilvēks nevar dziedināt citu. Slimības dziedina Dievs. Ja Dievs pieprasīs tavu nāvi, tad lūdzieties, cik vien vēlaties, un slimnīcā var katru dienu tev ievadīt šķidrumu, bet tu tik un tā nomirsi.

259 Ja es šovakar pārgrieztu savu roku un stāvētu šeit ar pārgrieztu roku, nevienas zāles pasaulē nespētu dziedināt manu roku. Mums nav tādu zāļu, kas dziedina. Nevienas zāles nedziedina. To jums pateikts jebkurš ārsts. Tās vienkārši uztur tīrību, kamēr Dievs dziedē. Tās nevar atjaunot audus. Ja es sagriežu roku un: "Ak," jūs teiksiet, "nē, brāli Branham, ir tāds medikaments, lai to dziedinātu." Labi, es gribu uzzināt, kas tas ir.

260 Atļaujiet man jums parādīt. Ja es sagrieztu sev roku un nokristu šeit miris, ārsts atnāktu un iebalzamētu manu ķermeni, un panāktu, lai es izskatītos dabīgi vēl piecdesmit gadus. Sašūtu manu

roku, aizvestu mani uz turieni un katru dienu ievadītu man penicilīnu, bet pēc piecdesmit gadiem no šī brīža tas griezums būtu tieši tāds pats, kāds tas bija tad, kad tas tika izdarīts. Ja...ja medikamenti tika uztaisīti, lai dziedinātu griezumu, tad kāpēc tie to nedziedē? Jebkurš medikaments, kas dziedinās griezumu manā rokā, dziedinās arī griezumu uz šī galda, dziedinās griezumu uz mana mēteļa. Ja tās dziedinātu griezumu, tad tās dziedinātu griezumu, lai kur tas atrastos. "Nu," jūs teiksiet, "zāles taču tika uztaisītas cilvēkiem." Tad kāpēc tās nedziedina? "Nu," jūs teiksiet, "no tevis ir izgājusi dzīvība." Tātad ir kaut kas cits, neskaitot zāles, kas dziedē.

261 Tā ir dzīvība, protams, un dzīvība ir Dievs. Protams, ka ir. Kaut arī daži ir grēcinieki, ir izkropļojuši to, jūs tomēr esat radīti pēc Dieva tēla. Un to dzīvi, kas jums pieder, jums ir devis Dievs. Jūs to zināt; jā, jo Dievs ir dziedinātājs. Dzīvība ir tas dziedinātājs. Jūs ticat tam, saprotiet. Ir redzēts tik daudz!

262 Tagad vienkārši pieņemsim Viņu, labi? Pirms mēs to darām, interesanti, cik daudzi šeit ir pārliecināti, pirms... Ja jūs šeit esat jaunatnācēji, vēl nekad iepriekš neesat šeit bijuši, vai jūs ticat, ka Viņš ir Dieva Dēls? Un ar šo (šodienas vēstījumu, tikai Vārdu, pat pirms Viņš kaut ko izdara), ka jūs ticat tam un vēlaties, lai es atceros jūs lūgšanā, paceliet savu roku. Labi? Ak! Lai Dievs jūs svētī. Ak vai! Trīs vai četri simti roku. Lai Dievs jūs svētī.

263 "Ticība nāk no dzirdēšanas, no Vārda dzirdēšanas." Tas iemesls, kāpēc es to pateicu, lai redzētu...lai iegūtu Dieva labvēlību. Domāju, ka tagad tā vietā, lai vienkārši sasauktu šeit lūgšanu rindu, es paprasīšu jūs tikai lūgties.

264 Sākumā es gribu izlasīt jums Rakstus. Tam, ko mēs darām, ir jābūt saskaņā ar Rakstiem. Tam ir jābūt Bībeliskam! Neko citu Dievs necienīs. Dievs necienīs melus; jūs to zināt. Jūs...jūs nevarat piedēvēt Viņam ko tādu. Viņš neciena melus. Viņš ciena tikai Savu Vārdu. Bet Viņš apsolīja: "Mans Vārds neatgriezīsies pie Manis tukšā. Tas izpildīs to mērķi, kādam tas tika sūtīts." Un mēs redzam Vārdu, kas ir iedalīts šai dienai. Nav nozīmes, cik daudz neticības parādās nometnē, Dievs godās Savu Vārdu, kad Viņš atradīs ticību, ar ko to godināt.

265 Tagad kaut kur šajā ēkā...es gribu, lai jūs paņemtat šo Rakstu vietu. Vēstule Ebrejiem 3. nodaļa, manuprāt. Bībelē ir teikts, ka: "Tieši tagad Viņš ir Augstais Priesteris, kas jūt līdzi mūsu vājībām."

266 Un tie, kas pacēla roku, es gribu, lai jūs, tiklīdz šis dievkalpojums tuvosies beigām, es gribu, lai jūs uzkāptu augšā un nostātos šeit apkārt, lai par jums palūgtu, pieņemtu Kristu kā savu Glābēju. Aizejiet uz kādu labu vietējo draudzi. Nav nozīmes, kur tas ir, pie kāda, kas sludina Evaņģēliju, aizejiet pie viņiem, paprasiet kristīgas kristības. Un no tā brīža tas mācītājs parūpēsies par jums. Viņš ir Dieva cilvēks. Viņš ir aicināts būt Dieva cilvēks, viņš...viņš vadīs jūs tālāk. Vienkārši... Ja es būtu šeit, šajā pilsētā, es piederētu pie kādas no šīm vietējām draudzēm. Es ietu pie viņiem, tiem, kas tic Evaņģēlijam. Es būtu tur. Protams, es identificētu sevi ar viņiem, jo tieši to jums vajag darīt. Un tieši to jums vajag darīt.

267 Un tā, ja Viņš ir Augstais Priesteris, kurš jūt līdzi mūsu vājībām, lūk, Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, tādējādi Viņam būtu jārīkojas tāpat, kā Viņš rīkojās vakardien.

268 Tagad klausieties: reiz Viņa drēbēm pieskārās kāda sieviete, un Viņš pagriezās un zināja, kas viņai bija, un pateica viņai, ka viņas ticība viņu ir izglābusi. Un viņa sajuta to sevī; viņa vispār necentās to pierādīt. Viņai nevajadzēja to pierādīt.

269 Tu neko nepierādi. Tu tici Dievam. Saprotat? Tu vispār nepierādi Dievu. Tu nevari pierādīt, lai glābtu savu dzīvību, ka ir Dievs, vienkārši tur iznākot un pasakot: "Es gribu Viņu redzēt." Saprotiet, jums ir jātic Viņam.

270 Visi Dieva ieroči ir pārdabiski. Mīlestība, prieks, ticība, ilgpacietība, pacietība, lēnprātība, saprotiet, viss ir pārdabisks. Mēs skatāmies uz lietām, ko tu nevari redzēt ar savu fizisko aci.

271 Un šovakar Kristus ir šeit. Viņš apsolīja to. "Kur divi vai trīs ir sapulcināti Manā Vārdā, tur Es esmu viņu vidū. Tur Es esmu!" Atkal tas "Es", Viņš ir šeit. Lūk, Viņš ir tas pats vakar, šodien un

mūžīgi.

272 Lūdzieties un sakiet: “Kungs Jēzu, es esmu slims,” vai kādas nu ir jūsu vajadzības. “Man...man ir vajadzība, un es...es gribu, lai Tu, mīļais Dievs, apžēlojies par mani un dziedini mani, un dari mani veselu. Un tagad, ja man ir pietiekami daudz ticības, Kungs, lai pieskartos Tev... Es...es zinu, ka brālis Branhams mani nepazīst. Es esmu svešinieks. Un es zinu, ka viņš mani nepazīst. Lūk, ja...ja šis cilvēks pateica man patiesību (un es ticu, ka tas tā ir, jo tas nāk tieši no Tava Vārda; es esmu to lasījis, es redzu, ka tas izskatās pilnīgi pareizi), tagad apstiprini to. Es pretendēju, ka es esmu Ābrahāma dzimums caur Kristu; es pretendēju, ka es esmu karaliskais dzimums, ticēdams Jēzum Kristum, karaliskajam Pēcnācējam. Un es ticu, ka es esmu daļa no Viņa līgavas, Viņa draudzes, pēc kuras Viņš nāks. Un es esmu slims un ar vajadzību. Lūdzu, Kungs Jēzu, ļauj man pieskarties Tavām drēbēm. Un...un apstiprini to man, runājot caur brāli Branhamu, kā Viņš solīja, ka tas būs tāpat, kā tas bija Sodomas dienās. Vienkārši ļauj man...ļauj viņam pateikt man, par ko es domāju, par ko lūdzu, ko es gribu, kādas ir manas vajadzības, kaut ko par mani.” Dariet to, vienkārši dariet to.

273 Debesu Tēvs, tagad tas viss ir Tavās rokās. Lūk, tas ir viss, ko varu darīt es vai jebkurš cits cilvēks – es varu pateikt tikai to, ko Tu teici *šeit*, patiesību. Tagad apstiprini to, Kungs, ka tā ir patiesība. Es esmu runājis par Tevi. Pasaki, ka es esmu teicis patiesību. Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

274 Es gribu, lai jūs vienkārši...vienkārši ticiet, vienkārši ticiet. Lūk, lai neviens nestaigā apkārt. Vienkārši sēdiet ļoti godbijīgi. Es gribu, lai jūs iztēlojaties, ka kaut kur šeit jūsu priekšā stāv Kristus, augšāmcēlies no mirušajiem; reiz Viņš izgāja cauri sienām, ēda maizi, teica: “Pieskarieties Man, Es esmu miesa un kauli,” un pazuda viņu acu priekšā. Lūk, Viņš...Viņš apsolīja, ka Viņš parādīsies pēdējās dienās atkal cilvēka miesas veidolā, jūsu miesā, kā Viņš izdarīja Sodomas dienās. Dievs, kurš bija Kristus, izpaudās miesā, tagad Savā draudzē, Savā līgavā. Saprotiet, viņi apvienojas. Tas ir apvienošanās laiks. Draudzes apvienojas, valstis apvienojas, un līgava apvienojas ar Kristu. Saprotiet, tas ir apvienošanās laiks.

275 Tagad tikai ticiet, vienkārši. Nevajag uztraukties un kaut ko izspiest, jo jums nekas neizdosies. Vienkārši...vienkārši pazemīgi sakiet: “Kungs, es ticu.” Lai kāds to vienkārši dara. Un tagad es...

276 Cik daudzi no tiem, kas sēž man priekšā, jo īpaši... Lūk, es pazīstu šos cilvēkus *šeit* un šos *šeit*. Es pazīstu dažus, kas sēž *šeit*. Kā ir ar tiem, kas ir tieši *šeit*, tieši man priekšā? Koncentrēsimies uz šo grupiņu kaut kur *šeit*. Cik daudzi nekad nav redzējuši, kā Kristus dara Sevi zināmu šādā veidā, caur... Paskatīsimies uz jūsu rokām: “Nekad neesmu to redzējis.” Šķiet, ka to ir redzējuši visi. Labi.

277 Tagad lūdzieties. Vienkārši esiet godbijīgi. Es nezinu, vai Viņš to darīs. Es nevaru to pateikt. Tas ir atkarīgs no Viņa. Vai tas liks jums ticēt, patiešām stipri? Tas Kungs to dzird. Viņš zina visu.

277 Tas vīrietis, kas sēž tur, viņš cieš no trūces. Vai tu tici, ka Dievs dziedinās to trūci? Vai tici? Es domāju, ka mēs neesam pazīstami, es un tu. Es tevi nepazīstu. Es tevi nekad neesmu redzējis. Bet, ja tas ir tas, par ko tu lūdzies, pacel savu roku. Ja tā ir taisnība, pacel savu roku, šis vīrietis, kurš sēž...

279 Vai tu tici, ka...vai tu tici, ka tad, kad Andrejs bija pateicis Sīmanim atnākt un paskatīties, ka viņi ir atraduši Mesiju... Un kad viņš ienāca Kunga Jēzus klātbūtnē... Jo tu šobrīd esi sakontaktējies ar kaut ko, tava lūgšana. Saproti, Viņš pateica viņam, kas viņš ir. Vai tu tici, ka Dievs varētu man pateikt, kas tu esi? Ja tu tam ticēsi, Viņš varēs to izdarīt. Vai tas liktu tev ticēt no visas sirds? Vai tas liktu tāpat ticēt arī visiem pārējiem? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.]

280 Lūk, tas vīrs ir pacēlis savas rokas, lai kas arī bija viņam pateikts... Es nezinu; man būs jānoklausās lenti, saprotiet. Lai kas tas arī bija, tas bija pareizi. Vai pareizi, ser? [Brālis saka: “Āmen.”–Tulk.] Labi. Lai kas tas bija, tas bija pareizi.

Šeparda kungs, tici no visas sirds. “Ja tu vari ticēt!”

281 Lūk, tas nav vairāk, kā Viņš teica: “Tavs vārds ir Sīmanis, Jonas dēls.” Lūk, ja jūs vienkārši

ticēsiet, tas ir viss, kas ir vajadzīgs. Saprotat? Nu, kas tas ir? Viņš apsolīja to. Viņš deva to apsolījumu. Tas parāda, ka Viņš ir šeit. Ne tikai manī; Viņš ir jūsos. Viņš atrodas Savā Ķermenī, kas sastāv no ticīgajiem.

282 Šī kundze, kas raud un lūdzas, noliekusi savu galvu. Viņa cieš no vēža. Ja tu nebaidīsies un ticēsi, Dievs darīs tevi veselu, ja tu vari tam ticēt. Viņa palaidīs to garām, noteikti. Huda kundze, tagad tici no visas sirds, ka Jēzus Kristus dara tevi veselu, un tu saņemsi to, ko tu esi lūgusi. Vai tagad tu ticēsi tam no visas sirds? Āmen.

283 Tieši tev blakus tur sēž kundze, kurai ir kuņģa slimība, sirds slimība, komplikācijas. Ja tu tici no visas sirds, tu vari saņemt savu dziedināšanu. Vai tu tici tam no visas sirds, vai pieņemsi to? Jā? Labi.

284 Tur tas vīrietis ar hemoroīdiem, vai tu tici, ka Dievs var dziedināt tos hemoroīdus un darīt tevi veselu? Piecelies.

285 Ko tu par to domātu, sēžot tur blakus viņam, ar trūci? Vai tu tici, ka Dievs var dziedināt šo trūci un darīt tevi veselu?

286 Tā kundze, kas sēž tur tieši pie tavas rokas, cieš no galvassāpēm. Tās jau ir prom. Vai ne? Redzi, to izdarīja tava ticība. Nekas citas jums nav jādara, vienkārši jātic.

287 Šeit ir kundze ar diabētu. Vai tu tici, ka Dievs darīs tevi veselu, kundze, kas sēdi tur ar diabētu? Vai tu tici, ka Dievs var pateikt man, kas tu esi? Vai tu tici? Robinsona kundze. Tāds ir tavs vārds.

288 Uzliec roku uz viņa tur tās trūces dēļ, varbūt Dievs dziedinās arī viņu. Ja jūs tam ticat! Vai tu ticēsi? Labi, ser.

289 Tā kundze, sēž tev blakus, uzliec savu roku uz viņas, ser, viņai ir nervu iekaisums. Vai tu tici, ka Dievs dziedinās šo neirītu un padarīs tevi veselu? Tu tici, arī tu vari saņemt savu dziedināšanu. Jums ir jātic tam.

290 Lūk, tas ir apstiprinājums. Dievs ir devis apsolījumu, un tā, cik daudzi tic, ka Kristus ir šeit? Vai jūs tam ticat? Un tā, visi tie, kas vēlas...tagad Viņa klātbūtnē, kas vēlas no Viņa žēlastību; vēlas žēlastību savai dvēselei, un jūs gribat pieņemt Viņu tagad, kamēr jūs esat Viņa klātbūtnē, apliecinātajā. Lūk, es...

291 Šeit varētu ienākt vīrietis ar naglu rētām uz savām rokām un ar nospiedumiem no ērkšķiem un pateikt: "Es esmu Tas Kungs." To var izdarīt jebkurš liekulis. Bet dzīvība... Kunga Jēzus ķermenis sēž pie majestātes labās rokas; kad Viņš nāks, laika vairs nebūs, kad šis ķermenis atgriezīsies uz zemes. Bet Viņa Gars ir šeit, Viņa dzīvība pierāda, ka Viņš ir šeit. Saprotat? "Es būšu ar jums, pat jūsos, līdz pasaules galam."

292 Un, ja jūs tagad gribat no Viņa žēlastību, lūdzu, piecelieties lūgšanai! It visur šajā ēkā, tie, kas...lai kur jūs atrastos, vai jūs piecelsieties? Lai Dievs jūs svētī tur, pašā galā. Pareizi, vienkārši turpiniet celties. Vienkārši piecelieties kājās, tas ir viss, ko es gribu, lai jūs izdarāt. Vienkārši piecelieties uz brītiņu lūgšanai. Ja jūs piecelsieties Viņa dēļ! Ja jūs tagad no Viņa kaunieties, Viņš kaunēsies no jums Tēva priekšā; un, ja jūs...ja jūs esat gatavi Viņu apliecināt tagad, tad Viņš apliecinās jūs Tēva priekšā. "Es tagad vēlos pieņemt Kristu kā savu Glābēju. Es vēlos, lai Viņš tieši tagad piepilda mani ar Savu Garu. Es vēlos Viņu." Vienkārši palieciet vēl uz brītiņu kājās lūgšanai, lūdzu. Piecelieties. Pareizi. Es gribu...es jūtu vadību to darīt, darot... Tas ir aicinājums pie altāra. Celieties kājās. Mums šeit nav altāra, pie kura atnākt; tas altāris ir jūsu sirds. Vienkārši aizmetiet prom visu neticību un ziniet, ka Viņš šobrīd ir šeit. Piecelieties kājās, jūs, kas gribat pieņemt Kristu tieši tagad Dievišķajā klātbūtnē, kuru jūs jūtat, kas tagad ir apstiprināta.

Tagad nolieksim mūsu galvas.

293 Kungs Jēzu, viņi ir Tavi. Tu teici: "Neviens nevar atnākt pie Manis, ja Mans Tēvs viņu nepievilks." Un, lūk, saskaņā ar zinātni viņi pat nespētu pacelt savu roku; gravitācijas likums saka,

ka mūsu rokām ir jākarājas uz leju. Bet viņos ir dzīvība, un šī dzīvība tika pievesta pie mūžīgās dzīvības, Kristus. Un viņi pieņēma lēmumu savās sirdīs, ka viņi ir pārtraukuši attiecības ar pasauli. Un viņi pacēla rokas un piecēlās kājās, nepakļaujoties gravitācijas likumam, jo tur iekšā ir dzīvība. Tāpat arī mēs nepakļaujamies šim pasaules un neticības likumam!

294 Jēzus Kristus Vārdā, viņi ir Tavi. Viņi ir Evaņģēlija mīlestības dāvanas. Viņi ir šī vakara vēstījuma memoriāli un...Tavas varenās klātbūtnes ar mums. Ieraksti viņu vārdus tur Jēra dzīvības grāmatā, Kungs. Mēs lūdzam, lai...lai ikviens no viņiem būtu tur kā Tavi bērni, Tavi iemīļotie.

295 Piepildi viņus ar Dieva Svēto Garu viņu sirdīs. Lai viņu dzīves būtu ļoti uzlādētas ar visuvarenā Dieva spēku, ka no viņiem plūdīs pazemība un mīlestība, un laipnība, un lēnprātība, kā arī dedzība redzēt, kā tiek izglābti citi, kuri ir tādā stāvoklī, kādā agrāk bija viņi paši. Dāvā to, Kungs.

296 Vienīgā lieta, ko mēs varam darīt, Kungs, ir ticēt. Un viņi piecēlās kā savas ticības memoriāls. Un tagad, apvienojot manu ticību un viņu ticību, mēs noliekam to uz Tava altāra ticībā. Un viņi ir tas upuris, kas tur guļ, gaidot, kad upurētais Dieva Dēls uzņems viņus Savā valstībā. Dāvā to, Kungs. Lai viņi ir Tavi tieši tagad, Jēzus Kristus Vārdā.

297 Tagad jūs, kas ticat Viņam no visas sirds, kuri stāv kājās, paceliet savu roku un sakiet: "Es ticu Viņam. Es pieņemu Viņu tieši tagad kā savu Izpircēju, un es lūdzu Svētā Gara kristību." Paceliet savu roku. Lai Dievs jūs svētī.

Tagad varat apsēsties.

298 Un es gribu, lai jūs atrodat sev kādu draudzi, lūk, uzreiz.

299 Rīt vakarā mums būs sanāksme, kas būs veltīta Svētā Gara kristībai, rīt vakarā, tieši šeit, šajā ēkā. Lūk, ir daudz fanātisma, ko viņi sauc par Svētā Gara kristību, bet tas nenozīmē, ka īstenais Svētais Gars nepastāv. Tomēr pastāv reāls, īstens Dieva Svētais Gars. Un es ticu, ka Viņš satiksies ar mums šeit rīt vakarā.

300 Un tā, cik daudzi šajā ēkā ir pārliecināti, ka mēs atrodamies beigu laikā? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Cik daudzi ir pārliecināti, ka šī ir patiesība, ka pēdējās dienās Vārdam ir jābūt tieši tādam? Paceliet savu roku. ["Āmen."] Cik daudzi no jums ir ticīgi? Pamājiet ar roku. ["Āmen."] Labi. Jēzus teica šādus vārdus: "Šīs zīmes ticīgiem ies līdzi," ja tu esi ticīgs.

301 Cik daudziem ir vajadzība pēc Kristus jūsu ķermenī? Paceliet savas rokas. Labi, tie ticīgie, kas sēž blakus viņiem, uzlieciet savas rokas cits citam. Un tādā veidā, kā jūs lūdzaties savā draudzē, tieši lūdzieties arī šeit. Nelūdzieties par sevi. Lūdzieties par viņiem, viņi lūgsies par jums. Un Bībelē ir teikts: "Viņi uzliks rokas uz slimajiem, un tie kļūs veseli." Tagad lūdzieties, kā to darāt jūs, un ar apsolījumu.

302 Kungs Jēzu, viņi ir Tavi. Pieņem viņus Savā valstībā. Un dziedini katru, Kungs; un šie lakatiņi. Kunga Jēzus Kristus Vārdā, dāvā to, Kungs. Sātans ir zaudējis savu tvērienu. Lai visuvarenā Dieva spēks dziedina katru.

JEVOVA-JIRE #2

(Jehovah-Jireh 2)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1964. gada 3. aprīlī Luisvilā, Misisipi štatā, ASV. Svētruna ar numuru 64-0403 ilgst 1 stundu un 40 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2026. gadā.